B932

Lähtö ja rukous s.3

Uskon vuoden katekeesi s.10

Världsungdomsdagarna i Rio 2013 s.14

Fransiskaanimaallikoiden 65-juhlavuosi Suomessa
s. 7

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 9 • 13.9.2013

Me kirkossa ja kirkko meissä

Uutisia • Oremus • Artikkeleita • Nuorille • På svenska • English • Ohjelmat

TOIMITUKSELTA

Pääkirjoitus

Rauhaa ja velvollisuuksia

Pyhän isämme Franciscuksen aloitteesta järjestettyä paasto- ja rukouspäivää Syyrian tilanteen johdosta vietettiin syyskuun 7. päivänä kaikkialla maailmassa. Päivän järjestäminen nopealla aikataululla onnistui, ja sen jälkeiset tapahtumat ovat rohkaisevia: sotilaallisten rangaistustoimien aloittamista on ainakin lykätty ja on päätetty etsiä vielä uudenlaisia diplomaattisia teitä tilanteen laukaisemiseksi ja kaasuiskuihin syyllistyneiden tahojen saattamiseksi vastuuseen teoistaan.

Kansainvälisen yhteisön toiminta — tai toimimattomuus — velvoittaa meitä kaikkia esittämään kuitenkin kysymyksen: Miksi tarvittiin kaasuisku, että huomattiin Syyrian väkivaltaisuuksien uhrit: yli sata tuhatta kuollutta ja ne miljoonat tavalliset ihmiset, jotka elävät jatkuvassa pelossa ja väkivallan uhassa tai pakolaisina? Miksi toimitaan vasta nyt?

\+ + +

Koulujen syyslukukausi on jälleen alkanut. Kouluissa annetaan lapsille opetuksen lisäksi myös kasvatusta, enemmän ja vähemmän tavoitteellisesti. Useimmiten meidän vanhempien on helppo luottaa opettajien ammattitaitoon, mutta on myös tärkeää pitää mielessä, että kasvatus on vanhempien oikeus ja nimenomaan vanhemmat ovat siitä vastuussa — ei yhteiskunta eikä koulu.

Suomalaisessa yhteiskunnassa on jo pitkään ollut vallalla käsitys, että yhteiskunta tietää parhaiten jopa sen, mitä, milloin ja miten lapsille kerrotaan ihmisen seksuaalisuudesta. Seksuaaliopetusta tarjotaan jo ala-asteen loppupuolella. Osa siitä on asiallista biologiaa, osa menee pidemmälle ja voi olla luonteeltaan arveluttavaa. Siksi on ensiarvoisen tärkeää, että katolisen, aidon kristillisen ihmiskuvan mukaan lapsiaan kasvattavat vanhemmat selvittävät, minkälaista seksuaalikasvatusta heidän lapsilleen koulussa tarjotaan ja miten se on sopusoinnussa heidän arvomaailmansa kanssa. Jos ongelmia esiintyy, ei saa jäädä hiljaiseksi.

Pyhän istuimen vuonna 1983 julkaisema Perheen oikeuksien peruskirja antaa vanhemmille selvän ohjeen (artikla 5, c-kohta): "Vanhemmilla on oikeus varmistua siitä, ettei heidän lapsiaan pakoteta osallistumaan opetukseen, joka ei ole sopusoinnussa heidän oman moraalisen ja uskonnollisen vakaumuksensa kanssa. Erityisesti sukupuolikasvatus on vanhempien perusoikeus ja se tulee aina toteuttaa vanhempien tarkan valvonnan alaisena, tapahtuupa se kotona tai vanhempien valitsemissa ja valvomissa kasvatusta antavissa instituutioissa."

M. Tervaportti

Ajankohtaista

Uusi valtiosihteeri nimitetty

Arkkipiispa Pietro Parolin on Vatikaanin tuleva valtiosihteeri 15.10.2013 alkaen. (c) SIR

Paavi Franciscus hyväksyi elokuun lopussa kardinaalivaltiosihteeri Tarcisio Bertonen SDB eroanomuksen eläkkeelle siirtymistä varten ja nimitti hänen seuraajakseen Pyhän istuimen nuntiuksen Venezuelassa, arkkipiispa Pietro Parolinin. Arkkipiispa Parolin on 58-vuotias ja ennen Venezuelaa hän toimi Vatikaanin valtiosuhteiden alisihteerinä kahden edellisen kardinaalivaltiosihteerin, Angelo Sodanon ja Tarcisio Bertonen SDB alaisena. Hänen toimikautensa alkaa 15.10.2013.

KATT/news.va

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja: Katolinen kirkko Suomessa
Pankkitili: FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH
Viitenumero: 90010
Lisätietoja: katolinen.fi

Jäsenmaksun maksaminen on vapaaehtoista, mutta koska katolisella kirkolla ei ole oikeutta kerätä jäsenmaksua valtionverotuksen yhteydessä, sen maksaminen, samoin kuin seurakunnan tukeminen ja Fides-lehden vuosikerran maksaminen, on erittäin tarpeellista koko hiippakunnan ja seurakuntien toiminnan ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

Membership fee of the Diocese

Receiver: Katolinen kirkko Suomessa
Bank account: FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH
Reference number: 90010
More information: katolinen.fi

The paying of the membership fee is not obligatory, but – as the Catholic Church in Finland has not got the right to collect the so called church tax through the state – paying it as well as supporting the parish and the Diocesan Magazine Fides are very important for sustaining and developing the activities of the parishes and the whole Diocese.

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2013
76. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

nro	dl	ilmestyy
9	2.9.	13.9.
10	30.9.	11.10.
11	28.10.	8.11.
12	2.12.	13.12.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen 1 B
00140 Helsingfors
Puhelin/Telefon 09-6129470
Fax 09-650715

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa. Vuonna 2013 vuosikerran hinta 32 e, ulkomaille 37 e. / Utkommer med 12 nummer årligen. 2013: prenumeration 32 e, till utlandet 37 e.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki

Design Marijan Basic

Internet
katolinen.fi > fides
fides@katolinen.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset /Addressförändringar och annonser
info@katolinen.fi

Sisältö

2 Rauhaa ja velvollisuuksia

3 Isä Marino...

4 Uskonnonvapaus ja ulkopolitiikka

Paasto- ja rukouspäivä rauhan puolesta Syyriassa

5 Sunnuntait ja juhlapyhät

Rukouksen apostolaatti

6 Pyhiinvaellustraditio - matka pyhyyteen

7 Fransiskaanimaallikoiden 65-juhlavuosi Suomessa

8 Pyhän Henrikin yhdistys

9 Isäni maa

10 Uskon vuosi

11 Hiippakuntajuhlaväki täytti Lohjan kirkon

12 Hengellinen seikkailu Italiassa

13 Tapaaminen Jeesuksen kanssa

14 Världsungdomsdagarna i Rio 2013

15 Robert Canton

16 Pääsevätkö kaikki kirkkoon?

17 Ilmoituksia

18 Seurakunnat ja ohjelmat

20 Oppaana seimen lapsi: Jeesuksen pikkusisaret maailmalla

Hiippakuntajuhla keräsi Lohjan kirkon täyteen katolilaisia.

Ajankohtaista

Lähtö ja rukous

Isä Marino Trevisinin läksiäisiä vietettiin sunnuntaina 8. syyskuuta kauniissa myöhäiskesän säässä. Pyhän Henrikin katedraali oli ääriään myöten täynnä seurakuntalaisia ja muita isä Marinon ystäviä. Messun lopussa, kun isä Marco Pasinato oli pitänyt pienen kiitospuheen opastajalleen ja hengelliselle isälleen, kirkon täytti kättentaputusten myrsky, isä Marinon siunaus painoi päät alas, ja yhdessä lauletun Ave Marian jälkeen siirryttiin seurakuntasaliin, jossa odotti komea kahvipöytä kakkuineen. Oli suoranainen ihme, että kaikki tulijat mahtuivat sisään!

Isä Marinolle oli järjestetty tilaa, kaikki halusivat tervehtiä häntä, kaikki halusivat puhua hänen kanssaan, kaikki halusivat tietää miltä hänestä tuntui, ja kertoa miten hartaasti hänen toivottiin palaavan takaisin. Lahjoja kertyi pöydälle, halauksia ja siunauksia lähtevälle kirkkoherralle.

VUODET OULUSSA

Tällä juhlalla oli kaukaiset juuret. Kun neokatekumenaalisen tien ensimmäiset perheet lähtivät lähetystyöhön, saapui yksi näistä perheistä Ouluun, ja heidän mukanaan tuli isä Marino vuonna 1986. Silloinen piispa Paul Verschuren antoi hänelle luvan toimia Oulussa, jos hän pitäisi huolta myös muista alueen katolilaisista. Isä Marino matkusti ympäri laajaa pohjoista aluettaan, jossa kuitenkin katolilaisten määrä ajan kuluessa moninkertaistui, kun pakolaisia tuli maahan, ja Oulu veti opiskelijoita puoleensa.

Tarvittiin kirkko. Isä Marino on edelleen hämmästynyt siitä, että se saatiin aikaan. Ensimmäinen rakennusvaihe valmistui 1991, toinen vuonna 2000. Jos isä Marino olisi ajatellut järkevästi, ei luultavasti mitään olisi tapahtunut, mutta Jumalan avulla kaikki onnistui. Lisäksi Oulussa vallitsi, ja vallitsee edelleenkin, antoisa ja arvostava ekumeeninen yhteistyö sikäläisten luterilaisten ja ortodoksien kanssa. Oulu sai pitää italialaisen kirkkoherransa peräti 16 vuotta.

KATEDRAALIN KIRKKOHERRAKSI

Isä Marino kuului virallisesti Triesten hiippakuntaan, ja hänen oli määrä palata Italiaan viimeistään vuonna 2002. Hän oli jo lähtövalmis, kun piispa Wróbel nimittikin hänet yllättäen Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan kirkkoherraksi ja yleisvikaariksi. Tilanne oli hankala, mutta piispa Wróbel sai asian järjestettyä. Ilmeisesti Jumala halusi isä Marinon jäävän Suomeen. Täällä häntä odottikin vaativa työsarka. Katedraalin kunto oli yllättävän huono, sen katto oli luhistumaisillaan, kirkon kauniit lasi-ikkunat kupruilivat huolestuttavasti. Isä Marinon tarmokkuus ja luottamus Jumalan apuun vaikuttivat yhdessä uskomattomalla voimalla. Kaikki, mihin hän ryhtyi, tuntui onnistuvan jollakin ihmeellisellä tavalla. Kun tarvittiin, ilmestyi aina ihmisiä, jotka osasivat auttaa.

Kun isä Marino erään viime kesäkuisen messun lopussa ilmoitti, että hän on saanut käskyn palata omaan hiippakuntaansa ja että se on käsky, jota täytyy totella, seurakunta mykistyi. Vaikka tiedettiinkin, että hän oli meillä vain ”lainassa”, hän oli ollut Suomessa jo niin kauan, että hänen uskottiin pysyvän täällä. Oli kesä, ihmiset olivat lomillaan ja mökeillään, sunnuntaiset kirkkokahvit kesätauolla. Siitä huolimatta viesti kulki seurakunnassa, ja aivan spontaanisti syntyi ajatus rahankeräyksestä pois lähtevälle isä Marinolle. Voisihan hän ostaa sitten vaikka lentolipun takaisin Suomeen, sanoi joku. Tavalliset seurakuntalaiset, ja myös lukuisat muut, joiden hengellisenä tukena hän oli ollut, halusivat olla mukana.

Haastattelussa isä Marino paljasti, että etenkin piispa Teemu ja hän itse olivat tehneet kaikkensa, jotta hänen ei olisi tarvinnut lähteä Italiaan. Siellä kuitenkin oli ilmeisesti todellinen hätätilanne. Katolisessa kirkossa on pitkään vallinnut tapa siirtää pappeja seurakunnasta toiseen silloin tällöin. Sille on ollut perusteita, sillä on haluttu välttää sidonnaisuuksien ja suosikkijärjestelmien syntyminen. Se on ollut varsin konkreettinen uhka monessakin seurakunnassa. Mutta eikö ole tuhlausta vaihtaa pappia, joka on juuri oppinut tuntemaan seurakuntansa, johon on opittu luottamaan, ja, kuten meillä Suomessa, jossa lähes kaikki papit ovat ulkomaalaisia, oppinut hankalan kielen ja erilaisen kulttuurin? Voisi ajatella, että ongelmia syntyisi silloin enemmän.

TAKAISIN TRIESTEEN

Isä Marino tunnusti, että ei olisi halunnut lähteä pois Suomesta. Hän on ollut täällä lähes 30 vuotta, hän on tehnyt kutsumustyötään täällä, oppinut kielen ja saanut ystäviä täällä. Hän pelkää kadottavansa suomen kielen, kun joutuu puhumaan italiaa. Eikä hänellä kertomansa mukaan ole enää mitään siteitä Triesteen, hän on ollut niin kauan poissa. Hänen vanhempansa ja ystävänsä ovat kuolleet tai muuttaneet muualle, seurakunta siellä on pieni, suunnilleen Henrikin kokoinen, eikä messuissa näy paljon väkeä. Hänen sanojensa mukaan siellä oli sunnuntain päämessussa vähemmän väkeä kuin meillä iltamessuissa, ja arkimessussa kahdeksan isoäitiä.

Isä Marino on myös Suomen kansalainen, ja pienessä Helsingin hiippakunnassa monessa asiassa mukana. Hän on ollut neuvonantajakollegion ja piispanneuvoston jäsen, mukana pappienneuvostossa kuten kaikki Suomessa toimivat katoliset papit, pastoraalineuvoston jäsen, hiippakunnan edustaja Suomen Ekumeenisen Neuvoston opillisten kysymysten jaostossa. Lisäksi hän toimi isä Guy Barbierin kuoleman jälkeen hiippakunnan eksorkistina. Myös lähetysseminaarin johtajana hän on ollut täystyöllistetty. Useat nuoret seminaristit ovat harjoitelleet Henrikin messuissa ja näin saaneet tuntumaa suomalaiseen seurakuntaelämään.

On selvää, että isä Marinon lähtö sekoittaa pahasti hiippakuntamme järjestystä. Triesten nykyinen piispa Crepaldi näki kuitenkin, että hänen seurakuntansa on suuremmassa pulassa ja tarvitsee isä Marinoa enemmän kuin me. Triestessä on vain nuoria pappeja, ilmeisesti siellä on ollut ongelmia ja kokemattomuuttakin ja tehty ehkä taitamattomia päätöksiä. Silloin tilanne on ymmärrettävä, ja isä Marinon ohjenuorana on aina ollut Jumalan tahdon seuraaminen. ”Ei minun tahtoni mukaan, vaan Jumalan. Hän kuljettaa minut sinne, minne hän haluaa”.

JUMALAN TAHDON TIETÄ

Eikä tie aina ole ollut helppo. Kun Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta sai yllättäen piispa Wróbelin nimittämän ”neokattaripapin” kirkkoherrakseen Henrikissä 17 vuotta toimineen isä Teemun tilalle, vallitsi jonkin aikaa hyvinkin vastahakoinen mieliala. Äkil-

jatkuu s. 4

Ajankohtaista

Lähtö ja rukous

liset muutokset vaativat aikaa tottua uusiin asioihin. Ajan kuluessa on isä Marino kuitenkin kasvanut yhteen seurakuntansa kanssa, alussa hän sai paljon tukea Henrikin vanhoilta papeilta, isä Guyltä ja isä Jan Koolenilta, ja vähitellen myös seurakuntalaiset alkoivat ylpeillä kirkkoherrastaan. Hänen täyttäessään 60 vuotta täyttyivät kirkko ja seurakuntasali ystävistä, ja urkurin hienovaraisesti improvisoima ”Happy birthday to you” kertoi, että isä Marino todella oli löytänyt paikkansa seurakuntalaistensa sydämessä.

Tämän artikkelin otsikkona on ”Lähtö ja rukous”. Isä Marinon kutsumuselämä on ollut, kuten niin monen kirkon uskollisen palvelijan, lähtöä aina sinne, minne Jumala kuljettaa. Lähdöt saattavat olla vaikeita eikä edessä oleva tie ole aina helppo. Lähtöön ja matkaan liittyy myös aina rukousta. En usko, että isä Marino edes tietää, miten paljon tänäkin kesänä hänen puolestaan on rukoiltu. Tämä Jumalan tahtoon tyytyminen näkyi selvästi siinä muutoksessa, joka kesän kuluessa tapahtui ihmisten suhtautumisessa. Alussa oltiin vihaisia ja hämmentyneitä, eikö meidän pienen kirkkomme tarpeita oteta huomioon, eikö meidän seurakuntamme jää tuuliajolle, eikö Italiassa ole pappeja tarpeeksi, niin että meiltä täytyy viedä paras kirkkoherramme? Onko meidän pieni hiippakuntamme ja pieni katedraalimme niin mitätön, että se joutaakin jäädä nuorten pappien varaan?

USKON VUOSI JATKUU

Hiljalleen mieliala kuitenkin muuttui. Mitä pitemmälle kesä kului, sitä enemmän ihmisiä tuli iltamessuihin, sitä enemmän alettiin tottua ajatukseen, että isä Marino lähtee ja isä Marco astuu hänen tilalleen. Seurakuntalaiset ovat valmiita tukemaan nuoria pappejaan kaikin mahdollisin tavoin, sillä muutos ei varmaan ole heillekään helppo. Henrikissä alkoi näkyä se yhteisöllisyys, joka varmaankin on todellisen Kristuksen seurakunnan tunnusmerkki. Se huipentui isä Marinon läksiäisjuhlassa, jossa näkyi paljon kyyneliä, ja myös hymyä ja naurua. Eikä yhteys pääty hiippakunnan rajalle. Kahvipöydässä suunniteltiin jo tosissaan ryhmämatkaa Triesteen isä Marinoa tapaamaan. Hän on luvannut meille suomenkielisen messun!

Tämä uskon vuosi on vaatinut paljon sekä isä Marinolta, että meiltä seurakuntalaisilta. Ehkä tämä on tuonut meitä kaikkia hiukan lähemmäksi sitä elävää uskoa, jota tänä päivänä tarvitaan niin kipeästi. Ehkä meissä asuvat kaunan ja katkeruuden tunteet sammuvat, emmekä niin helposti usko toisistamme vain pahaa. Sen sijaan meidän pitäisi uskoa, että maailmassa vaanii todellinen paha, jota meidän on vastustettava rukouksella ja rakkaudella. ”Kristus on aina mukana, hän kulkee kaikessa meidän vierellämme”, sanoi isä Marino. ”Meidän on rukoiltava niiden puolesta, jotka vihaavat meitä ja haluavat vahingoittaa meitä. Vain sillä tavoin me pysymme oikealla tiellä.”

Lähtö ja rukous - tiellä Jumalan valtakuntaan.

Tuula Luoma

”Meidän on rukoiltava niiden puolesta, jotka vihaavat meitä ja haluavat vahingoittaa meitä. Vain sillä tavoin me pysymme oikealla tiellä.”

Uskonnonvapaus ja ulkopolitiikka

YK:n ihmisoikeuksien julistuksen mukaan uskonnon tai vakaumuksen vapaus on perustavanlaatuinen ihmisoikeus. Kuitenkin 3/4 maailman väestöstä asuu maissa, joissa uskonnonvapautta rajoitetaan vakavin seurauksin. Ajankohtaisten tapahtumien vuoksi uskonnonvapaus on saanut enemmän merkitystä kansainvälisessä politiikassa. Suomessa uskonnonvapauden merkitys osana kehitys- ja ulkopolitiikkaa on jäänyt vähälle huomiolle. Suomen Ekumeeninen Neuvosto ryhtyi vuonna 2012 ulkoasiainministeriön tutkimusrahoituksella selvittämään uskonnonvapauden integroimista Suomen ulkopolitiikkaan. Selvitys “Uskonnonvapaus ja ulkopolitiikka - suosituksia Suomelle” julkistettiin Helsingissä 28.8.2013. Selvityksen mukaan Suomi tarvitsee ulkopoliittisen uskonnonvapausstrategian. Se kehottaa mm. uskontodialogin tukemiseen ja uskonnonvapauden huomioimiseen kriisinhallinnassa.

Selvitystyön on tehnyt Suomen Ekumeeninen Neuvosto, asiantuntijaroolissa on toiminut Suomen Lähetysseura. Muina neuvonantajina ovat olleet Fida International ry, Suomen lähetysneuvosto, Suomen Evankelinen Allianssi, Suomen World Vision, Stefanus-Lähetys ry ja Frikyrklig Samverkan FS rf. 88-sivuisen selvityksen kirjoittajat ovat Anna Hyvärinen (SEN) ja Katri Leino-Nzau (Suomen Lähetysseura). Pdf-muodossa se löytyy suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi SEN:n internetsivulta www.ekumenia.fi.

Julkistamistilaisuuden pääpuhuja oli YK:n uskonnon- ja vakaumuksenvapauskysymysten erityisraportoija, saksalainen professori Heiner Bielefeldt (kat.) Ihmisoikeuskysymyksiin erikoistunut Bielefeldt on taustaltaan filosofi ja katolinen teologi. Alustuksessaan hän käsitteli uskonnonvapautta osana ihmisoikeuksia. Bielefeldt totesi, että uskonnonvapaus on jossakin määrin kyseenalaistettu ihmisoikeus sekä liberaalien että konservatiivien taholta. Esimerkiksi Saksassa pari vuotta sitten käyty keskustelu ympärileikkauksesta oli hyvin poleemista. Sen yhteydessä saatettiin esittää kysymys “kumpi on tärkeämpää, uskonnonvapaus vai ihmisoikeudet?” Uskonnonvapaus nähdään joskus oikeutena, joka ei oikeastaan ole ihmisoikeus saati universaali. Jos ihmisoikeuksissa on kyse inhimillisistä oikeuksista, yli-inhimillinen uskonto ei näytä sopivan niihin. Jos ihmisoikeuksien pitäisi olla yleismaailmallisia, voiko yhdelle uskonnolle antaa etusijan muihin nähden? Vaarantaako uskonnonvapaus sekulaarin laillisen järjestyksen? Konservatiivien taholta uskonnonvapautta pidetään uhkana, koska uskonto alistetaan maalliselle. Vaikka enää ei suorastaan puhuta uskonnonvapauden turmelevasta vaikutuksesta, puhetta uskonnonvapaudesta pidetään jonkinlaisena sumeana suvaitsevaisuuspuheena.

Uskonnonvapaudessa on tärkeää korostaa, että kyse on ihmisoikeudesta, siis ihmisten oikeudesta; että se on universaali eli koskee kaikkia ihmisiä. Suuressa osassa maailman maita taataan uskonnonvapaus, mutta rajataan se koskemaan vain tiettyjä uskontoja. Uskonnonvapauden näkökulmasta rajoittavat listat täytyisi hylätä, mutta kuitenkin niin, että uskontoja ei trivialisoida eivätkä ne menetä erityisyyttään. Syrjimättömyyden periaatteesta seuraa Bielefeldin mukaan jonkinlainen ymmärrys kunnioittavaa sekulaaria valtiota kohtaan (“respectful secularity of state”), mikä ei merkitse samaa kuin ideologinen sekularismi. Bielefeldt korosti, että uskonnonvapaudella on kaikki ihmisoikeuden piirteet. Hän tiivisti, että uskonnonvapaus on ihmisten oikeus, mutta totuusväitteille ei voi vaatia laillista suojelua. Se tuottaa vähemmistöjä, muualla maailmassa juuri oman uskonnon edustajat saattavat kärsiä siitä. “Kenen maa, sen uskonto”-periaatteesta kärsivät ensin vähemmistöt, lopulta myös enemmistö.

Katri Tenhunen

Paasto- ja rukouspäivä rauhan puolesta Syyriassa

Koko maailmanlaajuinen katolinen kirkko rukoili ja paastosi lauantaina 7.9. rauhan saamiseksi Syyriaan.

Paavi Franciscus ilmoitti sunnuntaina 1.9., että lauantaina 7.9.2013 katolisessa kirkossa vietettäisiin paasto- ja rukouspäivää rauhan puolesta Syyriassa. Puheessaan hän totesi, että “vastakkainasettelun tai konfliktien kulttuuri ei rakenna harmoniaa kansojen välillä tai niiden keskuudessa, vaan niin tekee paremminkin kohtaamisen ja vuoropuhelun kulttuuri. Se on ainoa tie rauhaan. Nouskoon esiin kutsu rauhaan ja koskettakoon se kaikkien sydämiä, niin että aseet voitaisiin laskea ja tahto saada aikaan rauha voisi johdattaa meitä.”

Paavi kutsui sitten uskovia seuraavin sanoin:

“Tätä tarkoitusta varten, veljet ja sisaret, olen päättänyt julistaa koko kirkkoa varten syyskuun 7. päiväksi, joka on Neitsyt Marian, rauhan kuningattaren muistopäivän aatto, paasto- ja rukouspäivän rauhan puolesta Syyriassa, Lähi-idässä ja kaikkialla maailmassa. Kutsun kaikkia ihmisiä, myös muita kristittyjä, toisten uskontojen seuraajia ja kaikkia hyvän tahdon ihmisiä osallistumaan millä tahansa heille sopivalla tavalla tähän aloitteeseen. Syyskuun 7. päivänä klo 19-24 me kokoonnumme rukouksen ja katumuksen hengessä (tänne) Pietarinkirkon aukiolle, pyydämme rauhaa, joka on Jumalan suuri lahja, rakkaaseen Syyriaan ja kaikkiin niihin paikkoihin, joissa on konflikteja ja väkivaltaa eri puolilla maailmaa. Ihmiskunnan on nähtävä nämä rauhan eleet ja kuultava toivon ja rauhan sanomaa! Pyydän kaikkia paikalliskirkkoja paastoamisen lisäksi kokoontumaan yhteen rukoilemaan tämän tarkoituksen puolesta.”

“Pyytäkäämme Mariaa auttamaan meitä vastaamaan väkivaltaan, konflikteihin ja sotaan vuoropuhelun, sovituksen ja rakkauden voimalla. Hän on meidän äitimme, auttakoon hän meitä löytämään rauhan. Me olemme kaikki hänen lapsiaan! Maria, auta meitä ylittämään tämä vaikea hetki ja omistamaan itsemme joka päivä todellisen kohtaamisen ja rauhan kulttuurin rakentamiselle kaikissa tilanteissa. Maria, rauhan kuningatar, rukoile puolestamme!”

Pietarinkirkon aukiolle kokoontui illalla 7.9. arviolta satatuhatta uskovaa rukoilemaan yhdessä paavin kanssa. Paavin lyhyen puheen lisäksi vigiliaan kuului eukaristinen adoraatio, ruusukko ja hiljaista rukousta rauhan puolesta Syyriassa. Ympäri maailmaa miljoonat katolilaiset, myös monet ei-katoliset kristityt ja ei-kristitytkin yhtyivät paavin rukoukseen. Suomessa järjestettiin rukoushetki Syyrian rauhan puolesta kaikissa katolisissa seurakunnissa.

KATT/News.va

Sunnuntait ja juhlapyhät

15.9. KIRKKOVUODEN 24. SUNNUNTAI (IV)
1L 2. Moos. 32:7-11,13-14
Ps. 51:3-4, 12-13, 17+19. - Luuk.15:18
2L 1. Tim. 1:12-17
Ev. Luuk. 15:1-32 tai Ev. Luuk. 15:1-10

22.9. KIRKKOVUODEN 25. SUNNUNTAI (I)
1L Aam. 8:4-7
Ps. 113:1-2, 4-6a, 7-8. - 1a+7a
2L 1. Tim. 2:1-8
Ev. Luuk. 16:1-13 tai Ev. Luuk. 16:10-13

29.9. KIRKKOVUODEN 26. SUNNUNTAI (II)
1L Aam. 6:1a, 4-7
Ps. 146:7, 8-9a, 9bc-10. – 1
2L 1. Tim. 6:11-16
Ev. Luuk. 16:19-31

6.10. KIRKKOVUODEN 27. SUNNUNTAI (III)
1L Hab. 1:2-3, 2:2-4
Ps. 95:1-2, 6-7c, 7d-9. - 7d-8a
2L 2. Tim. 1:6-8, 13-14
Ev. Luuk. 17:5-10

13.10. KIRKKOVUODEN 28. SUNNUNTAI (IV)
1L 2. Kun. 5:14-17
Ps. 98: 1, 2-3ab, 3cd-4. - 2b
2L 2. Tim. 2:8-13
Ev. Luuk. 17:11-19

Piispan kalenteri

13.-18.9. Pohjoismaiden piispainkonferenssin kokous Tromssassa
21.9. Pastoraalineuvoston kokous Helsingissä
22.9. Vahvistuksen sakramentti Pyhän Ristin kirkossa
28.9. Anders Hambergin diakoniksi vihkiminen Pyhän Henrikin katedraalissa
29.9. Vahvistuksen sakramentti Pyhän Henrikin katedraalissa
5.10. Aikuisten kirkkoonottaminen Pyhän Olavin kirkossa
6.10. Vahvistuksen sakramentti Pyhän Olavin kirkossa
8.10. Fransiskaanimaallikkojen 65-vuotisjuhlamessu Pyhän Marian kirkossa
13.10. Vahvistuksen sakramentti Pyhän Marian kirkossa

Helsingin piispa Teemu Sippo SCJ vihkii Anders Hambergin diakoniksi Pyhän Henrikin katedraalissa lauantaina 28.9. klo 12.00 alkavassa messussa. Tervetuloa!

Kärlek till Jesus Kristus

O Gud, vår herre Jesu Kristi Fader!

Du har gett oss din Son som vår

Frälsare.

Han talar alltjämt genom sin

Kyrka och genom sitt evangelium.

Hjälp oss att lära känna honom allt

bättre och så alltmer förenas med

Honom.

Ur: Novena inför den helige Ignatius av Loyolas fest (31.8)

Urkumusiikin

juhlaa katedraalissa

Urkureita läheltä ja kaukaa

MARKO PITKÄNIEMI
(Helsinki)

Urkukonsertti Pyhän Henrikin katedraalissa torstaina 3. lokakuuta 2013 klo 18.00.

Blessing of Animals in the spirit of Saint Francis of Assisi

Eläinten siunaaminen

pyhän Franciscus Assilaisen hengessä

Pyhän Henrikin katedraalin pihalla perjantaina, 4. lokakuuta klo 17.00.

Siunattavaksi voi tuoda minkä tahansa rauhallisen ja vaarattoman kotieläimen.

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Syyskuun 2013 rukouksen apostolaatin palsta

Hampurin entinen arkkipiispa Ludwig Averkamp, jonka Jumala äsken kutsui luokseen, pyrki voimakkaasti edistämään hiippakunnassaan perheen vanhempien ja lasten yhteistä rukousta. Hän oli suuresti huolestunut havaitessaan, miten paljon se oli vähentynyt. Tähän vähenemiseen lienee monta syytä. Väitetään, että rukoilemiseen ei enää löytyisi aikaa. Yhteiset ruokailuajat ovat myös tulleet harvinaisiksi, ja jos yhdessä syödään, niin tämä tapahtuu usein kiireessä. Samasta syystä monet lapset joutuvat menemään nukkumaan yksin. Ehkä he saavat vielä iltasuukon, mutta lapset joutuvat usein yksi lukemaan iltarukoustaan, jos muistavat sen. Samoin on kouluissa, joissa pöytärukous on jäänyt pois väärin ymmärretyn tasa-arvoisuuden nimissä.

Arkkipiispa kertoi antamassa haastattelussa mielenkiintoisen syyn perherukouksen ongelmalle: häpeä tai liiallinen suvaitsevaisuus. Kerran hänen kanssaan puhui perheenäiti ja valitti sitä, että hänen täytyi aina yksin rukoilla iltarukous miehensä huomaamatta. Hän ei halunnut loukata miestään, jolla hänen mielestään ei ollut tapana rukoilla. Myöhemmin arkkipiispa tapasi vaimon miehen, joka vuorollaan valitti vaimostaan. Mies sanoi mielellään rukoilevansa aamuisin ja iltaisin yhdessä vaimonsa kanssa, mutta kun tämä kotona ei koskaan rukoillut, hän oli ottanut tavan rukoilla yksin salaa. Hän ei halunnut näyttää olevansa vaimoaan parempi. Heidän keskinäinen ongelmansa ratkaistiin pian, kun aviopuolisot keskustelivat yhdessä ongelmastaan. Aikaa löytyi myös lasten kanssa rukoilemista varten aterioimisen ja nukkumaanmenon yhteydessä. Rukous lisäsi kodissa rauhaa, yhteishenkeä ja turvallisuuden tunnetta.

Emmehän voi helposti olla kristittyjä ja katolilaisia yksin. Me tarvitsemme toisiamme, kuten apostoli Paavalin kehotti roomalaisia: ”Pyrkikäämme rakentamaan rauhaa ja vahvistamaan toisiamme.” (Room. 14:17-19). Sillä tavalla kaikki oppisivat hiljentymisen arvon ja kuuntelemaan Jumalan ääntä itsessään ja toisissaan.

Ilman sielunrauhaa ja tuntuvaa yhteyttä kirkon muihin jäseniin ei kukaan myöskään kestäisi uskon vainoamista. On todettu, että uskonvainoa ei ole ollut aiemmin kirkon historiassa niin paljon, kuin on tällä hetkellä. Sen lisäksi on paljon muita ihmisiä, joita vainotaan heidän pyrkiessään elämään oman vakaumuksensa mukaan. Emme aina tule tietoisiksi maailman kaikista vainoamisen kohteista. Tiedot, jotka pääsevät meidän korviimme ja silmiimme, tuntuvat olevan valikoituja ellei peräti sensuroituja.

Tämän kuukauden aikana on rukoiltava paavin kanssa heidän kaikkien puolesta, jotta he voivat rauhassa ja ilman väkivaltaa edustaa elämän todellisia arvoja ja olla uuden ajan profeettoja. Sellaisen ajan, jossa oikeudenmukaisuus ja uskonnonvapaus hallitsevat eri puolilla maailmaa, ja jossa kristinusko saa rauhassa jakaa Jumalan rakkauden hedelmiä kaikille ihmisille riippumatta kansasta, rodusta ja yhteiskuntaluokasta. Perheitten yhteiset rukoushetket omalla tavallaan edistävät myös tätä uutta henkeä.

Rukoilkaamme...

Syyskuu
- Että aikamme ihmiset, jotka elävät äänekkäässä maailmassa, löytäisivät hiljaisuuden arvon ja oppisivat kuuntelemaan Jumalan ääntä sekä veljiään ja sisariaan.
- Että vainoista kärsivät kristityt eri puolilla maailmaa todistaisivat Kristuksen rakkaudesta profeetallisella tavalla.

Lokakuu
- Että ne, jotka elämän musertamina etsivät kuolemaa, tuntisivat Jumalan rakkauden läheisyyden.
- Että Maailman lähetyspäivä auttaisi kaikkia kristittyjä ymmärtämään, ettemme ole vain evankeliumin vastaanottajia vaan myös sen julistajia.

September
- Att vår tids människor som ofta översköljs av ljud, upptäcker värdet av tystnad och lär sig lyssna både på Guds röst och på sina medmänniskor.
- Att de kristna som förföljs kan vittna om Kristi kärlek.

Oktober
- Att de som känner livet som en så tung börda att de vill avsluta det, får uppleva Guds kärleksfulla närhet.
- Att firandet av världsmissionsdagen hjälper alla kristna att inse att vi inte endast är mottagare utan även förkunnare av evangeliet.

isä Frans Voss SCJ

Artikkeleita

Pyhiinvaellustraditio - matka pyhyyteen

Pyhiinvaellus on matka johonkin pyhänä pidettyyn paikkaan. Kuten edesmennyt piispamme Verschuren usein painotti, pyhiinvaelluksen tavoite ei ole saapuminen kohteeseen vaan matka itse.

Pyhiinvaellukset ovat kautta aikojen kuuluneet uskontoihin. Antiikin ajalta tunnemme useita pyhiinvaelluskohteita, kuten Delfoin temppelin Kreikassa. Pyhiinvaellus ei siis ole kristityn yksinoikeus, vaan se kuuluu melkein kaikkiin uskontoihin sekä idässä että lännessä. Vaikuttaa siltä, että pyhiinvaellus olisi sisäänrakennettu ihmisen uskonelämään. Tarvitsemme kohteita, jonne voimme vaeltaa mietiskellen omaa uskoamme, samalla vahvistaen sitä.

Lyhyt etsiminen internetissä johti yli sadan merkittävän katolisen pyhiinvaelluskohteen löytymiseen. Muita pienempiä pyhiinvaelluskohteita on paljon enemmän. Merkittävimmät katoliset pyhiinvaelluskohteet ovat luonnollisesti Jerusalem ja koko Palestiina, eli Kristuksen kotimaa. Monet vaeltavat Betlehemiin tai Jordanille, Kristuksen kasteen paikalle, ja useiden muiden kohteiden kautta Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen kaupunkiin Jerusalemiin. He rukoilevat, ripittäytyvät ja osallistuvat messuun Pyhän Haudan kirkossa. Mukanaan kotiin he tuovat muistoja Pyhästä maasta ja Jordanin vettä kasteita varten.

Toinen keskeinen pyhiinvaelluskohde on Rooma, kaupunki jossa Kristuksen apostolit Pietari ja Paavali rakensivat Kristuksen käskystä pyhää kirkkoamme ja kokivat marttyyrikuoleman. Roomassa tärkeitä kohteita ovat luonnollisesti Pietarin haudan ylle rakennettu Pietarinkirkko ja koko Vatikaani, sekä monet muut kirkot ja pyhät haudat.

Pyhiinvaellus on matka johonkin pyhänä pidettyyn paikkaan. Kuten edesmennyt piispamme Verschuren usein painotti, pyhiinvaelluksen tavoite ei ole saapuminen kohteeseen vaan matka itse.

Muita tärkeitä katolisia pyhiinvaelluskohteita on Lourdes, jossa Jumalanäiti Maria ilmestyi 1858 köyhälle Bernadettelle. Nykyään miljoonat kristityt vaeltavat Lourdesiin joka vuosi. Jumalanäiti on varsinkin sairaiden ja kärsivien äiti, joka vastaanottaa heidän rukouksensa ja vie ne Poikansa jalkojen juureen. Lourdesissa vieraileva tuo mukanaan Lourdesin lähteen pyhää vettä kotinsa siunaamista tai kasteita varten.

Suomalaisille on jo tullut tutuksi Espanjan Santiago de Compostela, jonne tuhannet vaeltavat vuosittain 800 km Ranskan rajalta pyhän Jaakobin, Kristuksen apostolin kaupunkiin. Perillä he kokevat katedraalin suuren suitsutuksen, voivat ripittäytyä ja viettää pyhää eukaristiaa satojen muiden pyhiinvaeltajien kanssa. Pyhiinvaeltajien kyyneleet ja huokaukset ovat osa messuja samoin kuin heidän kaikkien maittensa mainitseminen saarnan yhteydessä.

Eniten merkittäviä pyhiinvaelluskohteita on Ranskassa (26). Huomattava määrä kohteita on myös Italiassa (11), Isossa-Britanniassa (14) ja Espanjassa (10). Käytännössä melkein kaikissa Euroopan maassa on merkittäviä pyhiinvaelluskohteita tai jokin kohde, kuten Saksassa, Kreikassa, Irlannissa, Belgiassa, Puolassa, Luxemburgissa ja Sveitsissä. Myös Pohjoismaissa on omia katolisia pyhiinvaelluskohteita, joista monet ovat olleet yhteydessä Euroopan suuriin pyhiinvaellusreitteihin. Käytännössä Eurooppa on ollut keskiajasta alkaen pyhiinvaellusreittien verkosto. Tätä verkostoa pyritään tänään elvyttämään, ja monet ovatkin uudelleen löytäneet vanhat pyhiinvaelluspolut.

Kaikissa Pohjoismaissa on yhä elävä pyhiinvaellustraditio, jota jopa valtiovalta, kuten Norjassa, tukee ja kehittää. Suomen keskiaikaista pyhiinvaellusta Turusta tai Yläneeltä Köyliön Kirkkokarille on esitelty aikaisemmassa Fideksen numerossa (8/2013). Ruotsin tunnetuin pyhiinvaelluskohde on luonnollisesti Vadstena, pyhä Birgitan luostarin paikka.

Norjan laaja 2000 km pitkä pyhiinvaellusreitistö on yhteydessä koko Euroopan pyhiinvaellusreitteihin. Nämä reitit ovat: Gudbrandsdalsleden, Romboleden, St. Olavsleden til Nidaros, Österdalsleden, Romeriksleden ja Folloleden. Useimmat näistä pyhiinvaellusreiteistä ovat peräisin keskiajalta. Romboleden tunnetaan jo vuonna 1030 (www.katolsk.no). Reitit ovat valtion ja julkisen vallan ylläpitämiä, ja niitä kulkevat sekä kristityt että eikristityt.

Norjassa on kolme merkittävää pyhiinvaelluskohdetta: pyhän Olavin pyhäinjäännöslipas Trondheimin (lut.) tuomiokirkossa (ent. Nidaros), ihmeitätekevä krusifiksi Röldalissa ja pyhän Sunnivan pyhäkkö Seljan saarella. Pyhän Olavin pyhäinjäännöslipas on muistona viikinkikuningas Olav Haraldssonista, joka kääntyi Ranskassa kristityksi ja toi kristillisyyden Norjaan. Kuninkaan suuri ihanne oli Kaarle Suuri, ja hän toimi esikuvansa esimerkkiä seuraten.

Röldalin ihmeitätekevä risti sijaitsi alunperin puisessa sauvakirkossa (stavkirke), ja se on peräisin 1200-luvulta. Nykyisin sitä säilytetään Bergenin museossa. Perinteen mukaan ihmeitä tekevä ja parantava krusifiksi "vuotaa verta" (hikoilee). Sen kerrotaan huuhtoutuneen rantaan, eli sillä on mystinen historia. Röldalin pyhiinvaelluksen päivä on 7. heinäkuuta, mutta ei joka vuosi.

Pyhälle Sunnivalle omistettu pyhäkkö Seljan saarella on vanhin Norjan pyhiinvaelluskohteista, se tunnettiin jo 900-luvulla. Kertomus pyhimyksestä on kirjoitettu 1100-luvulla laadittuun pyhimyslegendaan "Sanctorum in Selio". Vuonna 1068 paikalle perustettiin piispanistuin ja seuravina vuosikymmeninä Selja oli Norjan uskonnollinen keskus. Benediktiinimunkit perustivat sinne luostarin ja vuonna 1319 paavi Bonifatius IX julisti paikan kirkon hyväksymäksi pyhiinvaelluskohteeksi. Paikka tuhottiin melkein täydellisesti reformaation yhteydessä 1500-luvulla. Tänään paikalla on lähinnä luostarin raunioita.

Pyhiinvaelluksista kiinnostuneille löytyy siis kohteita ja mahdollisuuksia tutustua keskiaikaiseen katoliseen traditioon myös Pohjoismaissa.

Meidän aikanamme ihminen tarvitsee Jumalaa enemmän kuin koskaan. Yhteiskunnan ja markkinatalouden vaikutukset voivat johtaa epävarmuuteen omasta uskosta. Pyhiinvaellus on oivallinen tapa vahvistaa sitä. Mietiskely ja rukous vaelluksen aikana ja aikaisempien sukupolvien esimerkit päämäärään saavuttaessa ovat omiaan vahvistamaan uskoa. Kirkon antamista lahjoista ja mahdollisuuksista oman pyhyyden kasvattamiseksi kannattaa ottaa vaarin.

Jan-Peter Paul

Sääntökunnat • Hiippakunta

Fransiskaanimaallikoiden 65-juhlavuosi Suomessa

Kolmannen sääntökunnan fransiskaanit OFS (Ordo Franciscanus Saecularis) elävät katolisessa kirkossa ja maailmassa perustajansa, pyhän Franciscus Assisilaisen, hengessä.

Fransiskaanimaallikot kuuluvat tasavertaisina jäseninä yhdessä ensimmäisen sääntökunnan veljien ja toisen sääntökunnan sisarten kanssa suureen fransiskaaniseen perheeseen.

Jumala puhuttelee meitä usein siten, että pyhäksi tai hyväksi tietämämme miehen tai naisen esimerkki toimii kimmokkeena pyrkiessämme uskonelämässämme uusiin ulottuvuuksiin, uusiin maisemiin. Me tarvitsemme siis jokapäiväiseen elämäämme jotain syvempää kuin tämä nykyinen tilanne on, jotain enemmän oikealta ja todelta tuntuvaa, jotain pysyvää, jotain muuta kuin kiireinen pintaliito ja keskinäinen kilpailu.

Ensimmäisinä sääntöinämme on Franciscuksen Kirje kaikille kristityille (ks. Hengen tie 4, sivut 83-94. Kirjaneliö, Pieksämäki 1981. ISBN 951-600-545-4. Johdanto, suomennos, selitykset Seppo A. Teinonen).

Yksi ensimmäisistä fransiskaanimaallikoista ja Franciscuksen aikalaisista oli Chiusin ruhtinas Orlando, joka lahjoitti Franciscukselle La Vernan vuoren Samoin ensimmäisten joukossa oli Giacomina de Settesoli, leskeksi jäänyt äiti, jota Franciscus kutsui veli Jakobaksi ja joka toi Franciscuksen kuolinvuoteelle tämän lempileivonnaisia.

Kaikkein kuuluisin fransiskaanimaallikko on Luchesio de Poggibonzi, joka kodissaan Toscanassa yhdessä vaimonsa kanssa hoiti ruttotautisia. Hänen vaimonsa, Buonadonna, sai Franciscukselta elämäntapaohjeita ja fransiskaanikaavun. Luchesio on kuuluisa siksi, että hän oli ensimmäinen pyhimykseksi julistettu maallikko.

Fransiskaanimaallikoiden ensimmäiset jäsenet Suomessa

Rouva Gertrud (Kerttu) Vornanen oli toisen maailmansodan jälkeen kirjeenvaihdossa amerikkalaisen MacDonaldin perheen kanssa ja sai sieltä vahvan virikkeen tulla fransiskaanimaallikoksi. Hän ja rouva Augusta Räsänen aloittivat novisiaatin 9.4.1948 Pyhän Henrikin seurakunnan kirkkoherran Jan Vernooyn SCJ johdolla.

Kirkkoherra Vernooy näki suuren vaivan sodanjälkeisessä sekavassa tilassa olevan Euroopan valtioiden joukosta löytää maa, jonka fransiskaanimaallikkoihin rouvat Vornanen ja Räsänen voisivat liittyä. Sellainen löytyi Saksasta. Niin nämä kaksi noviisia aloittivat vuoden kestävän novisiaatin Luoteis-Saksan fransiskaaniprovinssin alaisuudessa, ja kirkkoherra Vernooy toimi yhteisön ensimmäisenä moderaattorina. Lupaukset he antoivat 22.4. 1949 Pyhän Henrikin kirkossa.

Vähitellen yhteisö kasvoi, uusia kutsumuksia syntyi ja kokoonnuttiin Henrikin pappilassa kerran kuukaudessa rukoilemaan yhdessä ja keskustelemaan fransiskaanisista aiheista.

Rouva Vornanen suomensi kirkkomme liturgisen kalenterin mukaiset fransiskaaniset hetkirukoukset, joita tämän kirjoittaja myöhemmin nykyaikaisti uuden raamatunkäännöksen mukaisiksi. - Hetkirukoukset kaipaavat jälleen päivitystä!

Moderaattoreista eli hengellisistä neuvonantajista

Ensimmäinen hengellinen neuvonantaja oli siis isä Jan Vernooy SCJ. Hän toimi vuosina 1948-1964. Hänen jälkeensä moderaattoreina olivat isä Reinier Brügemann SCJ vuosina 1966-1987 ja lyhytaikaisempina isät Martti Voutilainen OP, Antoni Marcinkow SCJ, Stanislaus Okas SCJ ja isä Frans Voss SCJ (alkuun osa-aikaisena). Isä Frans on nykyinenkin moderaattorimme, jonka piispa Józef Wrobel SCJ nimitti avuksemme syksyllä 2006. Isä Fransin johdolla olemme pitäneet retrettejä muun muassa vuosina 1997, 1998, 2009 ja 2012.

Kysymyksiä, joita usein esitetään

• **Ryhmän nimestä:** Aikaisempia suomenkielisiä ryhmämme nimiä ovat olleet Fransiskaaninen yhteisö OFS ja Maallikkofransiskaanit OFS. Nykyinen nimemme on Fransiskaanimaallikot OFS.

• **Jäsenistä:** Suomessa on neljä lupaukset antanutta eli täysivaltaista jäsentä (OFS), joista kaksi pääkaupunkiseudulta, yksi Turusta ja tämän kirjoittaja, yhteisön vanhin, Tampereelta. Postulantteja (OFS-Postul) on viisi. Heistä neljä aloittanee novisiaatin (OFSNov) tänä syksynä. Lisäksi Suomessa on yksi Fransiskaaniseen Nuorisoon kuuluva ns. ulkojäsen.

• **Jäseneksi ottamisen ehdot:** Jäsenen on oltava katolilainen. Jäseneksi ottamisesta vastaavat kulloinenkin ryhmän esimies ja hengellinen assistentti. Ryhmän kaikkien jäsenten on kuitenkin hyväksyttävä hakija.

Sääntöjemme mukaan ja fransiskaanien kaikkien kolmen sääntökunnan eli fransiskaanisen perheen tasavertaisuuden mukaan yhteisömme sisällä jokainen täysivaltainen jäsen (OFS) on vastuullinen yhteisöelämän muotoutumisesta. Jäseneksi ei hyväksytä sellaisia henkilöitä, jotka harjoittavat hartautta epäterveellä tavalla.

Meillä on kanonisen lain mukaiset säännöt (ks. jäljempänä), joihin pyrkijän on tutustuttava. Uusien sääntöjemme mukaan meillä on nykyisin vuoden kestävä postulantuuri (tutustumisaika) ja sen jälkeen vähintään vuoden kestävä novisiaatti (valmistautumisaika). On kuitenkin aivan yksilöllistä, antaako lupaukset vuoden kestäneen novisiaatin jälkeen, vai haluaako syventää kutsumustaan ja tietämystään pitemmän ajan. Meillä oli - nyt jo hiljaisen Sisar Kuoleman taivaan kotiin noutama - jäsen, joka halusi pysyä ikuisena noviisina, ja sekin käy aivan hyvin päinsä.

Miltä näyttää OFS:ien päiväohjelma?

Evankeliumin mukainen elämä sisältää palvelemisen ja apostolaatin. Jäsenet yrittävät maallikkoina ja maailmassa, siis perheessä, työpaikalla jne. eli arkitodellisuudessaan muistaa säännöllisesti varata aikaa rukoukselle ja jumalanpalvelukselle. Franciscukselle oli tärkeää, että rukouksen ja itsekieltäymyksen henki vallitsi myös työtä tehdessä (ks. Kirje pyhälle Antoniukselle. Hengen tie 4. Franciscus Assisilainen, Kutsu köyhyyteen, sivu 108).

Paastosta ja katumuksesta: Säännöissä ei mainita mitään omia paastopäiviä, noudatamme kirkon paastopäiviä. Niiden lisäksi jotkut Euroopan OFS:t pitävät nykyisin rukous- ja paastopäivän helatorstaita edeltävänä maanantaina, muistaen EUFRA-yhteyttämme. (EUFRA on vuosittainen Euroopan OFS:ien konferenssi.)

Evankelisen köyhyyden henki ja jatkuva kääntymys saattavat kuitenkin nostaa esiin luopumisen eri muotoja (vrt. avustustyö, esimerkiksi ns. kolmannessa sektorissa toimiminen).

Onko OFS-jäsenillä sääntökuntapukua?

Keskiajalla myös fransiskaaniset maallikot pitivät sääntökuntapukua, myöhemmin skapulaaria ja vyötä. Nykyisin säännöt velvoittavat kantamaan fransiskaanista tau-ristiä.

Muuta: Maailmanlaajuisesti katsoen fransiskaanimaallikoissa OFS on hyvin erilaisia ryhmiä, jotka pitäytyvät, kuten koko kirkkomme, Vatikaanin II kirkolliskokouksen suuntaviivojen toteuttamisessa.

Vuonna 2006 tammikuussa Tuula Luoman OP ja tämän kirjoittajan työryhmä kutsui koolle hiippakuntamme sääntökuntiin sitoutuneet maallikot ensimmäiseen yhteiseen tapaamiseen, joka pidettiin 2007 maaliskuussa Stella Mariksessa. Kokoontumisia on siitä alkaen ollut vuosittain. Kukin ryhmä on vuorollaan valmistellut tapaamisen ohjelman.

Kirkollisista kunniamerkeistä

Rouva Kerttu Vornanen sai Pro ecclesia et pontifice -kunniamerkin 24.4.1964 Teresa ry:n perustajajäsenenä ja mainitun yhdistyksen ensimmäisenä sihteerinä tekemästään ansiokkaasta työstä.

SÄÄNNÖT

Fransiskaanimaallikoiden OFS säännöt täyttivät 35 vuotta 24.6.2013. “Uusien sääntöjemme tekstien valmistamiseen ja välttämättömiin konsultaatioihin alan ammattilaisten maallikoiden ja sääntökuntalaisten sekä eri valtioiden kansallisten yhteisöjen johtajien kanssa kului 12 vuotta.

Vihdoin valmistuttuaan uudet säännöt olivat suoranainen shokki ja jopa katkeruuden aihe monille iäkkäille yhteisön jäsenille. Lainomaisessa ilmiasussaan uudet säännöt eivät olleet ne säännöt - elämän suuntaviivat -, joiden innoittamina nämä yhteisön jäsenet olivat antaneet yhteisölupauksensa ja eläneet arkeaan. Jossakin elämänmatkan varrella joku oli ikään kuin tullut muuttamaan suuntaa, eivätkä he halunneet aloittaa kaikkea alusta. … Uudet säännöt eivät kuitenkaan aiheuttaneet hajaannusta, vaan ne hyväksyttiin nopeammin, kuin monet olivat arvelleet.

Uudet säännöt sisältävät kaksi uudistuksen elementtiä:

• Paluun juurille eli hengellisen kokemuksen Franciscus Assisilaisesta ja Katumuksen sisarista ja veljistä, jotka ammensivat innoituksensa hänen esimerkistään.

• Ajan merkkinä Hengen avoimuus, joka Vatikaanin II kirkolliskokouksen päätöksistä ja rohkaisusta seuraa.

Ei liene mieltä esitellä uusien sääntöjen sisällön analyysia. Ne ovat yksinkertaisesti tapa elää

- evankeliumin mukaan
- pyhän Franciscuksen esimerkkiä seuraten
- Pyhän Hengen ohjauksessa “

(Kenraaliministeri Emanuela De Nunzion OFS Roomassa maaliskuussa 1998 päivättyä kirjettä mukaillen 12.2.1999 Tuulikki Tuuri OFS)

Sääntömme ovat siis kanonisen lain mukaiset. Ne on Pyhä istuin hyväksynyt ja sinetöinyt Kalastajan kalastajansormuksella 24.6.1978. Uudet säännöt kumoavat paavien Nicolaus IV:nnen vuonna 1289 ja Leo XIII:n vuonna 1897 vahvistamat säännöt sekä uudet suuntaviivat vuodelta 1971.

Uusien sääntöjen ensimmäinen painos ilmestyi Saksassa vuonna 1991. Raimo Tuuri suomensi säännöt Rooman kuuriasta, isä Carl Schaeferilta OFM, saadusta englanninkielisestä monisteesta. Sisar Irene Krückebergin OFS Saksasta lähettämästä sääntökirjasta tämän kirjoittaja tarkisti niiden sisällön oikeellisuuden verrattuna tärkeisiin kanonisen lain viittauksiin.

Kohottakaa Jumalalle riemuhuuto, kaikki maa, veisatkaa ylistystä hänen nimelleen: antakaa hänelle kunnia ja ylistys. (10:nnestä psalmista Franciscuksen Kolmannen hetken rukouksesta.

Ks. Hengen tie 4, sivuilla 138-139.)

Pax et bonum, pace et bene, rauhaa ja kaikkinaista hyvää!

Tuulikki Tuuri OFS

Hiippakunta

Pyhän Henrikin yhdistys

<< Pyhän Henrikin yhdistyksen punainen ja katedraaliseurakunnan valkoinen lippu Köyliön vaelluksella.

Katedraaliseurakuntaan perustettiin seurakuntalaisten aloitteen pohjalta keväällä 1995 oma yhdistys: Pyhän Henrikin yhdistys. Sen ensimmäinen pöytäkirja on päivätty 5.6.1995. Yhdistyksen tarkoitukseksi kirjattiin: Seurakuntalaisten yhdessäolo sekä läheisempi tutustuminen. Syventävän tiedon jakaminen katolisuudesta seurakuntalaisille. Varojen hankinta seurakunnalle.

Ensimmäiseksi moderaattoriksi kutsuttiin kirkkoherra Teemu Sippo SCJ. Yhdistys järjesti esitelmätilaisuuksia ja keväisin ja syksyisin pidettiin markkinat. Yhdistys alkoi suunnitella joulukortteja ja seurakunnalle omaa kirkkolippua ja standaaria. Henrikin seurakunnan valkopohjainen lippu ja Pyhän Henrikin yhdistyksen punainen lippu ja vastaavat standaarit valmistuivat pian käyttöä varten. Ne oli suunnitellut katolinen heraldikko Markku Koponen. Yhdistyksessä oli ensimmäisenä vuonna 26 jäsentä.

Yhdistys teki yhteisiä retkiä. Karnevaalit juuri ennen paastonajan alkamista kuuluivat myös ohjelmaan alusta alkaen. Yhdistyksen matka Roomaan toteutui 1998. Kirkkoon hankittiin lisäistuimia. 1998 jäseniä oli jo 120 henkeä. Järjestettiin matka katoliseen Pietariin, ja seurakunnalle pystyttiin antamaan 9000 markkaa. 1999 järjestettiin yhden päivän pituinen avioliittokurssi.

YHDISTYKSESTÄ SEURAKSI

Keväällä 1999 yhdistyksen nimeksi muutettiin Pyhän Henrikin Seura. Yhdistyksen tarkoitukseksi lisättiin pyhän Henrikin kunnioitus ja häneen liittyvien perinteiden vaaliminen. Yhdistyksen tulot alkoivat kasvaa, sillä ulkomaalaisten oli vaikea erottaa seurakuntaa ja seuraa toisistaan. Saatuja tuloja käytettiin kuitenkin seurakunnan hyväksi, mm. katedraalin 140-vuotisjuhlan kustannuksiin ja ilmoitustaulujen uusimiseen ja lopulta myös pyhän Henrikin reliikin esillepanon kustannuksiin. Esitelmiä, teatteri- ja oopperailtoja ja konsertteja oli jatkuvasti seuran ohjelmassa. Seura jatkoi kirkkokahvien järjestämistä.

Isä Marino Trevisinin tultua Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan kirkkoherraksi hänet kutsuttiin myös uudeksi moderaattoriksi. Ikkunaremonttiin seura keräsi rahaa markkinoilla. Kirkon muun remontin alettua seura osallistui rahallisesti mm. kellotornin ristin oikaisemiseen, ulkopatsaiden maalaukseen, palotikkaiden puhdistukseen ja maalaukseen sekä ukkosenjohdattimen korjaukseen ja nosturikustannuksiin. Isä Marino aloitti säännölliset yhden päivän pituiset seurakuntaretretit, joiden käytännön järjestelyistä seura huolehti. Pyhä Henrik -aiheinen kortti painatettiin suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi.

Seuran nimi muutettiin takaisin Pyhän Henrikin yhdistykseksi 11.3.2009. Yhdistys osallistui ns. katedraali-prismojen myyntiin seurakunnan hyväksi.

Karnevaalitulot annettiin remonttitilille, samoin tulot johdantokurssin kirjamyynnistä. Vuodesta 2010 alkaen yhdistyksen kirjamyynti laajeni johdantokurssilla tapahtuvasta myös sunnuntain kirkkokahveilla tapahtuvaksi. Valikoima laajeni ja myynti sujui hyvin. Yhdistys osallistui katedraalin 150-vuotisjuhlien kustantamiseen. Seurakuntasaliin lahjoitettiin kaikkien (melkein) kirkkoherrojen kuvat ja hiippakunnan piispojen kuvat.

REKISTERÖITY YHDISTYS

Vuoden 2010 lopussa alkoi pohdinta muuttumisesta rekisteröidyksi yhdistykseksi. Se perustettiinkin jo pitkään toimineen yhteisön perustalle. Muodollinen jäseniksi liittyminen ja sääntöjen hyväksyminen tapahtui 28.4.2011 rekisterihallituksen diaarinumerolla 2011/5050454. Kaikki vanhat yhdistyksen jäsenet eivät pitäneet rekisteröintiä tarpeellisena, mutta uusi hallitus näki sen hyväksi toteuttaa. Matkaan tuli vielä pieni mutka, koska oli olemassa ruotsinkielisten luterilaisten rekisteröimä S:t Henriks förening rf, ja rekisterihallitus vaati meitä selvästi erottumaan siitä. Ratkaisuksi tuli: Katolinen Pyhän Henrikin yhdistys ry. Se merkittiin rekisteriin 16.8.2011. Omassa keskuudessamme meidän ei tietenkään tarvitse mainostaa katolisuuttamme. Yhdistyksen tarkoituksena on pyhän Henrikin kunnioituksen ja perinteen vaaliminen ja Suomen katolisen kulttuurin edistäminen. Tämän toteuttamiseen on monia tapoja.

Yhdistyksen tarkoituksena on pyhän Henrikin kunnioituksen ja perinteen vaaliminen ja Suomen katolisen kulttuurin edistäminen.

Yhdistys kutsui kunniapuheenjohtajakseen piispa Teemu Sipon keväällä 2012. Seurakunnalle tilattiin myös uusi englanninkielinen alttarimessukirja ja pienempi matkoilla käytettäväksi. Ennen joulua rukoiltiin katedraalissa jouluun valmistavaa novenaa päivittäin. Karnevaalit 2013 jouduttiin perumaan, koska hintaa pidettiin liian korkeana, edelliset karnevaalit olivat olleet hyvin onnistuneet. Jäsenmaksu on nyt 20 € vuodessa. Keväällä 2013 yhdistys osallistui uuden, nopeasti pesevän suurtalousastianpesukoneen hankintaan seurakuntasaliin. Yhdistys maksoi siitä 1700 € ja seurakunnan talousneuvosto loput.

Toimintasuunnitelmassa tälle vuodelle on jäsenmäärän kasvattaminen. Sitä varten syksyn aikana yhdistys jakaa jäseneksiliittymiskaavakkeita ja toivoo, että mahdollisimman monet henrikkiläiset, ja marialaisetkin ja kaikki muutkin katolilaiset, taas innostuisivat oman pyhimyksensä nimeä kantavan yhdistyksen jäseniksi. Yhdistyksen tili on Danske Bank FI46 8000 3710 1723 36.

Pyhän Henrikin yhdistyksen puheenjohtaja on urkuri Marko Pitkäniemi. Hallitukseen kuuluvat nyt Luz Arlegui, Kaarina Koho, Joonas Lindström ja Elina Mäntyniemi. Yhdistyksen vuosikokous on keväällä.

Kaarina Koho

Pyhän Henrikin yhdistyksen puheenjohtajat järjestyksessä

Marita Rainio
Bror Bäckström
Raija Markkula
Marianne Järvenpää
Aisla Hentola
Marja-Leena Rautakorpi
Tuula Luoma
Marja-Leena Rautakorpi
Tarja Wartiainen
Marko Pitkäniemi

Societas Sancti Gregorii Magni

Vanhan messun päivät 4.–6.10.2013 Tridentine Days

Isä Marek Grabowski FSSP vierailee Suomessa:
Fr. Marek Grabowski F.S.S.P. is visiting Finland:

Perjantai 4.10. Friday
19.00 Pyhä Messu (MR 1962) Pyhän Henrikin katedraalissa (Holy Mass; Saint Henry's)

Lauantai 5.10. Saturday
16.00 Pyhä Messu (MR 1962) Pyhän Marian kirkossa (Holy Mass; Saint Mary's)
17.00 Luento ja vapaa keskustelu Pyhän Marian seurakuntasalissa (lecture + discussion; Saint Mary's)

Sunnuntai 6.10. Sunday
12.30 Gregoriaaninen messu Pyhän Henrikin katedraalissa; kirkkokahvit (Missa Cantata, MR 1962, church coffee; Saint Henry's)

⇨ gregoriusyhdistys.wordpress.com

Hiippakunta

Isäni maa

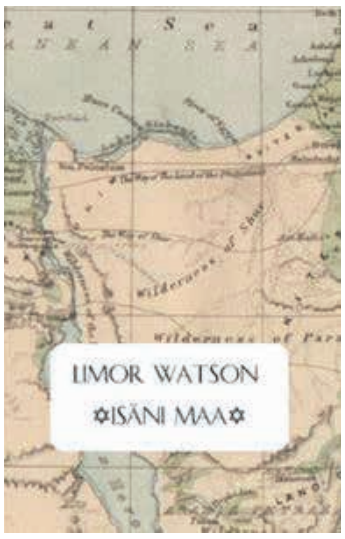

Kalifornialaisen psykologian tohtori Limor Watsonin kirjaa Isäni maa lukiessani tajusin miten olemattomat ovat tietoni juutalaisuudesta. Ne perustuvat lähinnä best seller -kirjoihin ja elokuviin, joissa käsitellään keskitysleirien kauhuja ja exodusta. Kirjan kirjoittaja oli törmännyt yhtä yksipuolisiin käsityksiin. Juutalaiset tulevat kuitenkin maailman kaikilta kolkilta, eikä heillä välttämättä ole muuta yhteistä kuin uskonto.

Kun Limor Watsonin perhe muutti Yhdysvaltoihin heidän oletettiin olevan eurooppalainen juutalaisperhe, joka on kärsinyt holokaustista ja joka puhuu jiddishiä mutta niin ei suinkaan ollut. Suvun juuret olivat tukevasti Lähi-idässä, Egyptissä. Vaikka he 1950-luvulla joutuivat pakenemaan Egyptistä, ensin Israeliin ja sieltä Yhdysvaltoihin, heidän kotoisan keittiöpöytänsä ääressä syötiin aina äidin ja isoäidin valmistamaa herkullista egyptiläistä ruokaa. Myös lempimusiikki oli sieltäpäin kotoisin.

Limor Watson alkoi kysellä, kuka hän oikeastaan on ja mikä on hänen identiteettinsä. Ihmisen identiteetin muodostumisessa uskonto on vain yksi tekijä. Loppu muodostuu kulttuurista, etnisestä taustasta ja paljosta muusta. Hän alkoi tehdä tutkimusta vuosituhansien ajan Egyptissä ja muissa Lähi-idän maissa asuneista juutalaisista, mizraheista. Identiteetti löytyi sekä hänelle itselleen että monelle hänen haastattelemalleen muslimimaasta kotoisin olevalle juutalaiselle. Kirja perustuu Limorin tutkimuksiin väitöskirjaansa varten.

Ritva Halme

Limor Watson: Isäni maa. 86 sivua, 14,90€ + postikulut 3 €. Amanda-kustannus, posti@amanda-kustannus.fi

Karkeasti jaettuna juutalaiset jakautuvat Wikipedian mukaan seuraavasti:
Askenasit, joita on noin 80% maailman kaikista juutalaisista, asuivat Keski- ja Itä-Euroopassa, Ranskassa, Saksassa ja Puolassa. Kieli jiddish.

Sefardit, tulevat Espanjasta ja Portugalista. Kieli ladino.
Mizrahit, juuret Pohjois-Afrikassa sekä Lähi-idän ja Keski-Aasian maissa. Eri kieliä on kymmenkunta. (Nykyisin sefardi-nimitys on laajennettu käsittämään myös mizrahit ja muut muslimimaista tulleet juutalaiset. Heitä on Israelin juutalaisista noin puolet)

Ave Maria!

Catholic Students' Club — Helsinki

Autumn 2013

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin and English in St. Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00:

17.9.

1.10., 15.10., 29.10.

12.11., 26.11.

10.12.

All students and young adults and others interested in the Catholic Faith, welcome! Afterwards, a nice get-together. Many other activities as well. Confession during Rosary.

cschelsinki.wordpress.com

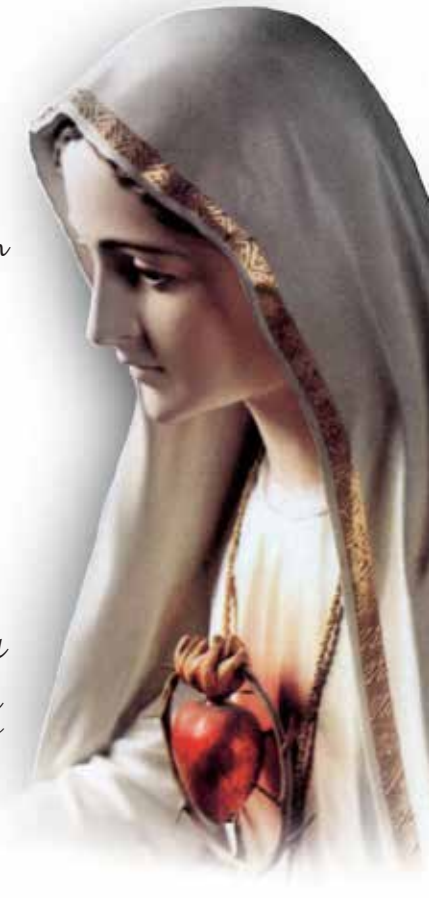

Schönstattin kolmesti ihmeellisen Jumalanäidin PYHIINVAELLUS ESPOON KARMELIITTALUOSTARIIN sunnuntaina 15.9.2013

Kaikki te, joiden kotona Schönstattin kolmasti ihmeellinen Jumalanäiti vierailee, tai jotka muuten kuulutte hänen ystäviinsä, tervetuloa perheinenne viettämään päivää kanssamme Jumalanäidin karmeliittaluostariin Espooseen! (osoite: Myllyjärventie 3)

PÄIVÄN OHJELMA:
- 10:30 Pyhä messu
- 11:30 Yhteinen ateria nyyttikestiperiaatteella (sään salliessa ulkona)
- 13:30 Ruusukkorukous
- 14:30 Kotiinlähtö

Terveisin: Vaeltavan MTA:n koordinaattorit
Julkisin kulkuneuvoin mukaan pääsee L-junalla Helsingistä 9:12, Pasilasta 9:17;
vaihto Espoossa bussiin 86H klo 9:47
Lisätietoja, kimppakyytejä ja järjestelyjä voi kysellä:
Juho Kyntäjä, puh. 040 517 6972

Kesätapahtuma onnistui

Elokuun viimeisenä sunnuntaina on ollut monta kertaa Pyhän Ursulan seurakunnan kesätapahtuma. Koskaan ei sade ole haitannut, on voitu olla ulkonakin. Tänäkin vuonna oli aivan lämmin ja kirkas kesäpäivä. Siitä iloitsimme.

Messuun tuli myös niitä, jotka näkivät ensimmäisen kerran, miten kauniiksi tänä vuonna 20-vuotias kirkko oli kesällä maalattu. Jotkut kiersivät rakennuksen ympäri saadakseen kokonaiskuvan. Niitäkin oli, jotka ilmaisivat, että he vielä osallistuvat työn kustantamiseen. Kiitoksia heille ja kaikille hanketta avustaneille.

Kirkkoon tuli kaikenikäisiä ihmisiä ja penkit alkoivat täyttyä. Kaikilla ei ollut tietoa isä Stanislawin osallistumisesta pappien Israelin-matkaan ja heille oli yllätys, kun isä Jan Aarts tuli messupalvelijoiden kanssa kirkkoon. Hänen toimiessaan täällä ensimmäisenä pappina alkoi seurakuntaelämän suunnittelu ja myös omasta kirkosta haaveiltiin. Nyt tapasimme hänet pitkästä aikaa.

Kun paavi vieraili Suomessa v. 1989, hän siunasi kirkkomme peruskiven. Se jäi odottamaan kirkon rakennusvaihetta. Kivi kiinnitettiin pyhän Ursulan kuvan eteen ja siinä on teksti: "Rakentukaa elävinä kivinä Jumalan huoneeksi". Sunnuntain evankeliumissa joku kysyi Jeesukselta: "Onko niin, että vain harvat pelastuvat"? Isä Jan sanoi, että tässä kysytään taivaaseen pääsemisestä. Jeesuksen vastaus kysyjälle oli hyvin käytännöllinen: Kilvoitelkaa.

Kirkko rakennuksena on uskon kilvoittelun, rukouksen ja kristillisen elämän koulu. Jeesus tullaan tuntemaan ja häneen liitytään rukouksessa, joka on osa hengellistä rakentumista. Me kiitämme, tunnustamme syntimme ja pyydämme johdatusta. Seurakunnassa elävät yhdessä taivasta kohti vaeltavat kilvoittelijat. Apostolien teoissa mainitaan, miten kirkko eli ja rakentui hengellisesti Herran pelossa ja Pyhä Henki vahvisti sitä, niin että se yhäti kasvoi. "Idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä tulee ihmisiä ja he aterioivat Jumalan valtakunnassa", sanoi Jeesus.

Eukaristian jälkeen afrikkalaisten ryhmä lauloi tapansa mukaan omalla kielellään kiitoslaulun. Usko yhdistää meitä Jeesukseen ja toisiimme.

Messun lopussa isä Jan kutsui lapset ja nuoret alttarin eteen siunattaviksi. Hän korosti heille ristinmerkin oppimista rukouksena. Sen tehdessämme jätämme ajatuksemme, tunteemme ja toimintamme kolmiyhteisen Jumalan huomaan. Messun lopuksi lauloimme vanhasta laulusta Urbs beata Jerusalem, säkeistöt 1, 4 ja 5. Se on Cantemus 246.

Monet olivat tuoneet ateriaa ja kahvia varten tarvikkeita. Keittiössä hääri ryhmä toimeliaita naisia ja yhteinen ateria onnistui: tarjottava kelpasi ja sitä riitti. Myös vohvelit ja grillatut makkarat kävivät kaupaksi. Puiston nurmikolla oli vilkasta menoa. Kilpailuissa ja leikeissä oli hauskoja hetkiä ja iloiset äänet ja nauru raikuivat. Moni aikuinen osallistui paitsi ohjelmaan, myös kaiken järjestelyyn ja hoitamiseen. Helmut varsinkin oli nähnyt paljon vaivaa kaiken suunnittelussa ja toteutuksessa. Palkintoja ja kunniakirjoja jaettiin osallistujille. Olipa pienet arpajaisetkin. Moni jäi vielä järjestelemään tavarat ja paikat kuntoon. Kiitos kaikille osallistujille.

Anja Purhonen

Uskon vuosi

Tällä Uskon vuosi –teemasivulla julkaistaan Uskon vuoden aikana Pohjoismaiden piispojen lyhyitä mietelmiä Apostolisen uskontunnustuksen eri kohdista. Tämän pienoiskatekeesin on kirjoittanut Tromssan piispa Berislav Grgić.

Uskon ruumiin ylösnousemisen

On olemassa yhteys sen välillä, mikä kuolee, ja sen välillä, mikä kasvaa ja korjataan.

Kristityt uskovat ruumiin ylösnousemisen. Jos ruumis herätetään kuolleista, sen on täytynyt sitä ennen olla olemassa. “Uskon Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme, joka sikisi Pyhästä Hengestä,” - siitä alkaen hänellä oli ruumis, hän oli ihminen, ja se tuli kaikkien nähtäväksi yhdeksän kuukauden kuluttua - “syntyi Neitsyt Mariasta”. Apostoli Johannes julistaa: “Sana tuli lihaksi (ihmiseksi) ja asui meidän keskellämme” (Joh. 1:14). Myöhemmin hän kirjoittaa: “Mikä on alusta alkaen ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselleet ja käsin koskettaneet, siitä me puhumme, elämän Sanasta.”

Kaikki neljä evankelistaa kertovat miehestä nimeltä Joosef Arimatialainen: “Hän meni Pilatuksen puheille ja pyysi Jeesuksen ruumista. Pilatus käski antaa sen hänelle. Joosef otti ruumiin, kääri sen puhtaaseen pellavavaatteeseen ja pani hautaan, jonka hän äskettäin oli itseään varten hakkauttanut kallioon. Hän vieritti hautakammion ovelle suuren kiven ja lähti pois” (Matt. 27:58-60). Mutta uskontunnustuksen mukaan Jeesus ei jäänyt hautaan. Hän “nousi kolmantena päivänä kuolleista”. Oliko hänellä yhä ruumis? Ainakin yksi asia on varma: Hauta oli tyhjä. Ruumis oli poissa. Ruumiin ylösnouseminen!

Ylösnousemuksen jälkeen ei ollut helppoa ymmärtää, mitä oli tapahtunut. Luukas kertoo: “Kun he (opetuslapset) vielä puhuivat tästä, yhtäkkiä Jeesus itse seisoi heidän keskellään ja sanoi: ‘Rauha teille.’ He pelästyivät suunnattomasti, sillä he luulivat näkevänsä aaveen. Mutta Jeesus sanoi heille: ‘Miksi te olette noin kauhuissanne? Miksi teidän mieleenne nousee epäilyksiä? Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani: minä tässä olen, ei kukaan muu. Koskettakaa minua, nähkää itse. Ei aaveella ole lihaa eikä luita, niin kuin te näette minussa olevan.’ Näin puhuessaan hän näytti heille kätensä ja jalkansa. Kuitenkaan he eivät vielä tienneet, mitä uskoa, niin iloissaan ja ihmeissään he nyt olivat. Silloin Jeesus kysyi: ‘Onko teillä täällä mitään syötävää?’ He antoivat hänelle palan paistettua kalaa ja näkivät, kuinka hän otti sen käteensä ja söi” (Luuk. 24:36-43). Se oli Jeesus, jonka he tunsivat. Hän osoittautui täysin ihmiseksi, joka oli “lihaa ja luuta” ja jolla oli käsissään ja jaloissaan ristiinnaulitsemisen tuottamat haavat.

Paavali kirjoittaa: “Kristus on herätetty esikoisena kuolleista, ja sen jälkeen (tehdään eläviksi) Kristuksen omat, kun hän tulee (vrt. 1. Kor. 15:20, 23). Sadon ensi hedelmät osoittavat suuren sadonkorjuun varmaksi. On olemassa yhteys sen välillä, mikä kuolee, ja sen välillä, mikä kasvaa ja korjataan, mutta samalla se on jotakin täysin uutta ja erilaista. “Samoin tapahtuu kuolleiden ylösnousemuksessa. Se, mikä kylvetään katoavana, nousee katoamattomana. Mikä kylvetään vähäpätöisenä, nousee kirkkaana. Mikä kylvetään heikkona, nousee täynnä voimaa. Kylvetään ajallinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on olemassa ajallinen ruumis, on myös hengellinen” (1. Kor. 15:42-44).

Olemme kiitollisia Paavalille myös tästä opetuksesta: “Nyt ilmoitan teille salaisuuden: Me emme kaikki kuole, mutta kaikki me muutumme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomuuteen ja me muut muutumme. Tämän katoavan on näet pukeuduttava katoamattomuuteen ja kuolevaisen kuolemattomuuteen” (1. Kor. 15:51-53).

Kun papit viettävät sielunmessua, he rukoilevat (surun keskellä) suurella ilolla: Sillä sinun uskoviltasi, Herra, ei elämää oteta pois vaan se muutetaan, ja tämän maallisen majan hajotessa heille valmistetaan ikuinen asunto taivaassa” (Kuolleiden I prefaatio). Kristityt - sinä ja minä ja me kaikki - me uskomme ruumiin ylösnousemisen. Aamen.

+ Berislav Grgić
Tromssan piispa-prelaatti

JOHDANTOKURSSI 2013-2014 HELSINGISSÄ

Helsingin katolisten seurakuntien yhteinen johdantokurssi alkaa maanantaina 9.9.2013 klo 18.30 Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa (Pyhän Henrikin aukio 1). Johdantokurssi on tarkoitettu sekä niille, jotka haluavat oppia tuntemaan katolisuutta entistä paremmin, että niille, joiden on tarkoitus liittyä katoliseen kirkkoon. Kaikille avoin kurssi päättyy toukokuussa. Kurssi on ilmainen eikä sille tarvitse ilmoittautua. Kurssi-iltoja on yleensä joka toinen maanantai alla olevan aikataulun mukaisesti.

Kurssin materiaalina käytetään pääasiassa Katolisen kirkon katekismusta. Katekismus ja muuta katolista kirjallisuutta on esillä sekä kurssilla että Katolisessa kirjakaupassa. Lisätietoja pappiloista (Henrik 09-637853 tai Maria 09-2411633).

USKONTUNNUSTUS

23.09.2013	Jeesus Kristus (isä Manuel Prado)
07.10.2013	Kirkko (isä Robert Galla SCJ)
14.10.2013	Raamattu, traditio ja opetusvirka (piispa Teemu Sippo SCJ)

KRISTILLISEN SALAISUUDEN VIETTO

04.11.2013	Kaste (isä Matthew Azzopardi)
18.11.2013	Vahvistuksen sakramentti (isä Rafal Czernia SCJ)
02.12.2013	Eukaristia (isä Marco Pasinato)
16.12.2013	Rippi ja sairaiden voitelu (isä Ryszard Mis SCJ)
13.01.2014	Avioliitto (isä Manuel Prado)
27.01.2014	Pappeus (isä Ryszard Mis SCJ)

ELÄMÄ KRISTUKSESSA

10.02.2014	Käskyt I (Javier Salazar)
24.02.2014	Käskyt II (isä Marco Pasinato)

RUKOUS KRISTILLISESSÄ ELÄMÄSSÄ

10.03.2014	Kirkkovuosi ja hetkipalvelus (isä Dung Dang)
24.03.2014	Rukouksista ja hartauksista (Marjatta Jaanu-Schröder)
07.04.2014	Neitsyt Maria ja pyhät (isä Frans Voss)
28.04.2014	Eläminen kirkon yhteydessä (Marko Tervaportti)

LOPUKSI

12.05.2014	Harjoitus
13.-27.05.	Rippi (järjestetään jonkun papin kanssa)

Uskon vuoden pyhiinvaellus Mikkelissä 29. syyskuuta

Mikkelin seudun kirkkohistoria on hyvin vanha. Varhaisimmat ristiaiheiset esinelöydöt ovat 1000-luvulta, katolinen seurakunta perustettiin 1329. Siitä on vielä jäljellä Mikkelin keskiaikainen kivisakasti, joka on pyhitetty Pyhälle Mikaelille.

Mikkelinpäivänä 29. syyskuuta järjestetään Mikkelissä ekumeeninen pyhiinvaellus. Matkalle lähdetään klo 13.00 Lenjuksen tilalta (Porrassalmentie 59), josta kuljetaan noin 10 kilometrin matka Pyhän Mikaelin kivisakastille asti. Matkan aikana tutustutaan moniin Mikkelin seudun kirkkohistoriallisiin muinaiskohteisiin. Vaellus kestää kuutisen tuntia, lopussa on katolinen messu.

Pyhiinvaelluksen järjestäjät ovat Mikkelin ev.-lut. tuomiokirkkoseurakunta (tuomiorovasti Juha Palm), Suomen ortodoksinen kirkko (piispa Arseni) ja katolisen kirkon Pyhän Olavin seurakunta (vt. kirkkoherra Francisco Garcia). Tapahtuma on merkitty Mikkelin kaupungin 175-vuotisjuhlan ohjelmaan. Katolisen kirkon näkökulmasta se on yksi Uskon vuoden tapahtuma.

Vaellukseen voivat osallistua kaikki halukkaat. Pyhän Olavin seurakunnasta Jyväskylästä järjestetään yhteiskuljetus, joka lähtee kirkon edestä klo 10.30. Muualta saapuvia vaeltajia kehotetaan parkeeraamaan mahdollinen oma auto Mikkeliin ja saapumaan esimerkiksi taksilla vaelluksen alkupisteeseen (Porrassalmentie 59), koska sinne ei enää palata.

Mukaan tarvitset tukevat kengät, sadevaatteet ja mahdollisesti pientä purtavaa. Vaelluksen puolivälissä tarjotaan omakustanteinen keittoateria (hinta 10 EUR). Vaeltajia seuraa myös huoltoauto. Käytännön asioista lisätietoja antaa järjestelyissä mukana ollut Osmo Pekonen, osmo.pekonen@jyu.fi, puh. 040-5843654.

Tervetuloa!

Uskon vuosi

Hiippakuntajuhlaväki täytti Lohjan kirkon

Lohjan keskiaikainen pyhän Laurin kirkko täyttyi viimeiseen penkkiriviin asti Helsingin katolisen hiippakunnan juhlamessuun osallistuneista katolilaisista lauantaina, 10.8.2013. Messuväen määräksi arvioitiin 550 ihmistä, jotka tulivat paikalle Suomen kaikista seitsemästä seurakunnasta.

Neitsyt Marian taivaaseen ottamisen juhlapyhän messun vietti Helsingin piispa Teemu Sippo SCJ ja siinä konselebroivat melkein kaikki hiippakunnan papit sekä kaksi saksalaisen Bonifatiuswerkin edustajaa. Liturgiasta vastasi Pyhän Marian seurakunta ja urkurina toimi Marko Pitkäniemi.

Saarnassaan piispa Sippo pohti muun muassa Neitsyt Marian taivaaseen ottamisen merkitystä vahvistuksena uskolle iankaikkiseen elämään.

Messun jälkeen siirryttiin hiippakunnan omaan leirikeskukseen Stella Marikseen, jossa tarjottiin lounas, tutustuttiin joihinkin myyntipöytiin ja esityksiin ja osallistuttiin ruusukkoon ja mariaaniseen hartauteen.

KATT

Lohjan kirkko.

Alkukulkue.

Alkukulkue.

Messu.

Stella Mariksen pihalla.

Katolinen tiedotuskeskus on mukana Helsingin kirjamessuilla 24.-27.10.
Näinä päivinä toimistomme Kaivopuistossa on kiinni.

Aurajoen varrella arkeologinen löytö: Suomen vanhin kirkko

Kaarinan Ravattulasta on tehty merkittävä arkeologinen löytö: Suomen vanhimman kirkollisen rakennuksen jäännökset. Turun yliopiston tekemissä arkeologisissa kaivauksissa alueelta paljastui kapeakuorisen kirkkorakennuksen hyvin säilynyt kiviperustus.

Kirkkorakennus on varhaiskeskiaikaisen romaanisen rakennustyylin ja esinelöytöjen perusteella ajoitettu 1100-luvulle. Rakennus on ollut pituudeltaan noin 10 metriä ja leveydeltään 6 metriä. Siinä on ollut erillinen runkohuone ja tätä kapeampi kuoriosa. Tutkimuksissa kirkon itäreunalta löydettiin myös alttarin kiviset perustukset.

Turun yliopiston tiedotteen mukaan löytö on ainutlaatuinen Suomessa, ja tällaisia paikkoja on etsitty 150 vuoden ajan tuloksetta. Vaikka rautakauden ja keskiajan vaihteeseen ajoittuvia kalmistoja tunnetaan runsaasti, ei varmoja kirkkorakennusten perustuksia niistä ole löytynyt. Kaarinasta nyt löytynyt kirkollinen rakennus on ajalta ennen tunnettua seurakunnallista järjestäytymisvaihetta. Kirkko on todennäköisesti toiminut läheisen kylän asukkaiden yksityis- tai kyläkirkkona 1200-luvun alkupuolelle asti.

Turun yliopisto on tehnyt alueella pienimuotoisia kaivaustutkimuksia vuodesta 2010 lähtien. Jo aikaisemmin paikalta on havaittu ristiretkiajalle ja keskiajan alkuun (n. 1050–1250 jKr.) ajoittuva ruumiskalmisto sekä kalmistoa kiertävän aidan kivinen perustus. Vuoden 2013 tutkimuksissa saatiin selville, että kalmistoalue on aikaisempaa huomattavasti laajempi. Nyt tunnistettu kirkollinen rakennus on sijainnut hautausmaa-alueen keskellä.

KATT/www.utu.fi

URKUMUSIIKIN
JUHLAA KATEDRAALISSA

URKUREITA LÄHELTÄ JA KAUKAA

LIISA AHLBERG &
PILVI LISTO-TERVAPORTTI
(Helsinki)

Urkukonsertti Pyhän Henrikin
katedraalissa torstaina
7. marraskuuta 2013 klo 18.00.

Nuorille

Hengellinen seikkailu Italiassa

Elävinä kivinä jokainen meistä on tarpeen Jumalan pyhän temppelin kasvua ja kauneutta varten. Pyytäkäämme Herraa auttamaan meitä ottamaan entistä aktiivisemman roolin kirkon elämässä ja missiossa Pyhän Hengen johtamana ja Jeesus kulmakivenämme." Näin sanoi paavi Franciscus audienssissaan kesäkuun 26. päivänä. Se oli ensimmäinen audienssi, johon minä, 17-vuotias katolilainen Suomesta, olen koskaan osallistunut.

Olin hyvin onnekas tänä kesänä saadessani osallistua isä Marco Pasinaton järjestämälle pyhiinvaellukselle Italiaan. Siihen osallistui nuoria monesta eri seurakunnasta ympäri Suomea. Ensimmäisen pyhiinvaellukseni lisäksi se oli myös ensimmäinen ulkomaanmatkani ilman ketään perheenjäsentä. Se oli taatusti ainutlaatuinen kokemus.

Teimme pyhiinvaelluksemme kesäkuun viimeisellä viikolla Roomaan, Perugiaan, Assisiin ja Sienaan. Isä Marco, seminaristi Federico ja sisar Barbara olivat vastuussa meistä 29 nuoresta, jotka olimme innoissamme päästessämme tutkimaan Italiaa. Yövyimme italialaisten perheiden luona sekä Roomassa että Perugiassa. Ne perheet, joiden luona minä yövyin, olivat molemmat hyvin ystävällisiä ja vieraanvaraisia. Perheeni Roomassa osasi vähän englantia ja perhe Perugiassa ranskaa, joten ystäväni ja minä pystyimme kommunikoimaan heidän kanssaan käyttäen joko englantia tai ranskaa, vähän italiaa ja kädenliikkeitä.

Rooma oli minulle ennen vain historiallinen kaupunki, josta olin oppinut koulussa, mutta kävellessäni pitkin sen kivisiä katuja ja katsellessani kaikkea kauneutta lumoissani, opin että Rooma on todellinen paikka, joka uhkuu historiaa, uskontoa ja turisteja. Ensimmäisenä päivänämme Roomassa, hyvin täyttävän lounaan jälkeen, menimme metrolla Piazza di Spagnalle ja sieltä kävelimme San Andrea al Quirinale -kirkolle, jossa on pyhän Stanislaus Kostkan hauta. Pyhä Stanislaus Kostka on nuori jesuiittapyhimys, joka kuoli vain 18-vuotiaana ja jonka autuas Johannes Paavali II osoitti nuorille mallina vahvuudesta ja rohkeudesta.

Epäonneksemme kirkko oli kiinni, joten kävelimme Trevin suihkulähteelle, joka oli hyvin kaunis, ja Pantheoniin, jonka jokaisella seinällä oli uskonnollisia maalauksia ja patsaita. Sen jälkeen kävimme birgittalaisluostarissa, jossa suomalainen birgittalaissisar Marja-Liisa opasti meitä ja kertoi meille pyhästä Birgitasta, hänen tyttärestään Katariinasta ja autuaasta Maria Elisabeth Hesselbladista. Isä Marco piti meille messun siellä ja sisaret tarjosivat meille maukkaan illallisen. Päätimme päivän kävelemällä suuren aukion, Piazza Navonan, halki, jossa on upea kirkko, kaksi suihkulähdettä ja egyptiläinen obeliski.

Toinen päivämme Roomassa oli myös täynnä historiaa. Aamulla kävimme Priscillan katakombeissa, jotka olivat hyvin kiinnostavia. Oppaamme kertoi meille ihmisistä, joita oli haudattu sinne ja mitä hautojen vieressä olevat symbolit merkitsivät, sekä näytti meille monia seinämaalauksia. Niihin kuului muuan muassa varhaisin tunnettu Neitsyt Mariaa esittävä maalaus. Jälleen hyvin täyttävän lounaan jälkeen matkustimme metrolla Colosseumille. Kävellessäni kohti metroaseman uloskäyntiä, joka avautui antiikkiselle amfiteatterille, en voinut kuin ajatuksissani hokea: "Se on oikea! Colosseum on ihka oikea rakennus, ei vaan historian kirjoissa oleva kuva!" Meidän piti odottaa opastamme Francescoa, ennen kuin pääsimme sisään. Hän oli iäkäs, hauska mies, joka kertoi meille Colosseumiin liittyen monista kiinnostavista asioista roomalaisesta ja kristillisestä historiasta. Esimerkiksi hän kertoi, että juutalaiset olivat rakentaneet tämän amfiteatterin, mitä en ollut tiennyt aiemmin. Colosseum oli kieltämättä vaikuttava ja kävellessäni sen raunioiden läpi yritin kuvitella, miltä se oli näyttänyt parhaina päivinään.

Seuraava kohteemme oli Forum Romanum, jossa näimme joitakin maailman vanhimpia monumentteja. Kaikki oli huikean vanhaa ja kuuntelin vaikuttuneena, mitä Francesco ja isä Marco kertoivat meille, samalla kun katselin raunioita. Sen jälkeen meillä oli vähän vapaata, joten menimme porukalla etsimään halpaa ja herkullista italialaista jäätelöä. Sitten isä Marco vei meidät Circus Maximukselle, kauniille kukkaiselle niitylle, joka oli ennen ollut areena, jossa roomalaiset kilpailivat hevosten vetämillä vaunuillaan ja jonka katsomoon mahtui jopa 250 000 ihmistä. Siellä suurin osa marttyyreistä tapettiin Roomassa. Lausuimme muutamia rukouksia ja luimme pari psalmia auringon laskiessa. Oli harmi, että niin kauniilla paikalla oli niin synkkä historia. Jotta päivämme päättyisi iloisesti, meillä oli illalliseksi ensimmäiset ja viimeiset pizzat, jotka söimme koko matkan aikana.

Pyhiinvaelluksemme kolmas päivä alkoi hyvin aikaisin Pyhän Pietarin aukiolla. Oli jännittävää katsella ympäriinsä ja nähdä kaikki ne sadat ihmiset, jotka olivat yhtä innoissaan kuin me saadessaan nähdä paavin. Puhumattakaan siitä, että kaunis Vatikaani kohosi edessämme vain joidenkin satojen metrien päässä. Tunsimme itsemme onnekkaiksi saadessamme istua ihan aukion etuosassa, noin 10 rivin päässä siitä, missä paavi Franciscus istui. Vaikka ei ollut kovin mukavaa istua paahtavassa kuumuudessa yli neljän tunnin ajan, pidin audienssista ja kuuntelin Federicon ja isä Marcon kääntäessä paavin puheet suomeksi. Audienssin jälkeen meillä oli kiertokäynti Vatikaanissa, ja saimme jopa nähdä pyhän Pietarin haudan alakerrasta, sillä yleensä ihmiset saavat katsoa hautaan ylhäältä basilikasta, sen sijaan kuin katsoisi silmän tasolta. Sitten kävimme paavien kryptassa, jonne on haudattu monia paaveja, mukaan lukien autuas Johannes Paavali II. Kävimme myös San Giovanni in Laterano -kirkossa, eli Pyhän Johanneksen kirkossa Lateraanissa, joka Rooman katedraali, jossa on Rooman piispan istuin.

Sen jälkeen meillä oli pieni rukoustuokio monien nuorten kanssa, jotka kuuluvat samaan seurakuntaan kuin isäntäperheemme. Kaksi italialaisista nuorista kertoi meille, miten Jumala oli muuttanut heidän elämänsä. Benjamin, yksi kongolaisista nuorista miehistä ryhmästämme, kertoi myös meille miten onnekas hän tunsi olevansa saadessaan olla Italiassa ja kuinka paavi Franciscuksen sanat olivat koskettaneet häntä. Vietimme illan syöden isäntäperheidemme tekemää erinomaista buffet-illallista ja osa meistä meni Federicon mukana katsomaan Vatikaania ja Roomaa yöllä.

Vaikka olikin surullista lähteä Roomasta, oli hienoa kokea myös muita Italian kaupunkeja. Menimme junalla Perugiaan ja vietimme päivän kävellen ympäri vanhaa kaupunkia. Kävimme ensin pienessä Tempio di San Michele Arcangelo -kirkossa, joka oli ennen ollut pakanallinen temppeli ja on nykyään omistettu pyhälle arkkienkelille Mikaelille. Sitten pistäydyimme vanhassa piispantalossa, kauniissa San Lorenzon katedraalissa ja alueella nimeltä Rocca Paolina, joka oli ennen ollut pieni kaupunki. Silloinen paavi rakensi kaupungin asukkaiden kotien ylle talon tai kirkon rangaistakseen heitä tottelemattomuudesta. Saimme tietää myös monista luostareista, jotka olivat ennen aktiivisia Perugiassa, ja Fontana Maggiore -suihkulähteestä, johon on kaiverrettu monien pyhimysten patsaita ja muita hahmoja. Söimme illallista minun ja Saran uuden isäntäperheen sekä Tessan ja Russelin ja heidän isäntäperheensä kanssa. Isäntäperheemme äidillä oli syntymäpäivä, joten lauloimme hänelle Paljon onnea vaan englanniksi ja suomeksi.

Sinä ainoana päivänä, jolloin satoi koko pyhiinvaelluksemme aikana, menimme Assisiin. Minulle se oli kaikkein tunteellisin päivä, sillä päivän teemana oli kutsumus ja minun oli hyvin vaikeaa yrittää selvittää, mikä olisi parhain asia, joka minusta pitäisi tulla isona. Osana teemaamme vierailimme fransiskaaniluostarissa, jossa nunna kertoi meille kutsumuksestaan. Kävimme myös Santa Maria degli Angeli -basilikassa, eli Enkeleiden pyhän Marian basilikassa, jossa pyhä Franciscus Assisilainen ymmärsi kutsumuksensa ja aloitti fransiskaanisen liikkeen. Sitten matkustimme bussilla kaupungin keskustaan ja kävelimme Pyhän Franciscuksen basilikaan, joka oli suunnattoman upea sisältäpäin. Kaikki oli niin kaunista Italiassa, että on vaikeaa verrata mikä kirkko, katedraali tai basilika oli kaunein. Näimme pyhän Franciscuksen haudan ja kävimme Basilica di Santa Chiarassa, jossa näimme pyhän Klaara Assisilaisen haudan.

Viimeisenä kokonaisena päivänämme Italiassa menimme Sienaan. Siena oli hyvin kaunis keskiaikainen kaupunki, jonka 17 eri läänin lippua liehuivat tuulenvireessä. Olin erityisen innoissani päästessäni Sienaan, koska pyhä Katariina Sienalainen on yksi lempipyhimyksis-

Nuorille

täni. Ensin menimme Basilica di San Domenicoon, jossa näimme epämiellyttävän pyhäinjäännöksen, reliikin: pyhän Katariinan pään. Sitten vierailimme Santuario Casa di Caterinassa, jossa pyhä Katariina oli asunut ja ymmärtänyt kutsumuksensa. Paikallinen nunna kertoi meille pyhän Katariinan elämästä ja kuinka hän matkusti Avignoniin saadakseen paavin palaamaan Roomaan. Minusta oli hienoa, että hän teki kaiken, minkä tunsi oikeaksi piittaamatta siitä, mitä papisto ja hänen perheensä ajattelivat. Hän oli vahva nainen, joka muutti katolista maailmaa.

Sen jälkeen kävelimme ympäri kaupunkia ja näimme monia miesryhmiä, jotka marssivat pitkin katuja keskiaikaisiin asuihin pukeutuneina, kantaen lippujaan ja soittaen rumpujaan. Lounaalla söimme makoisan buffet-aterian, joka koostui monista italialaisista ruoista, ja seuraavaksi kävimme Divina Bellezzassa. Siihen kuuluvat fantastisen mahtava Sienan Duomo eli katedraali, krypta, kastekappeli, jossa myös pyhä Katariina kastettiin, ja museo. Sanat eivät riitä kuvailemaan kuinka kaunis Duomo oli; se oli yksi suosikkipaikoistani Italiassa. Kiipesimme monta porrasta nähdäksemme Sienan kauniin näköalan, joka oli pitkän kiipeämisen arvoinen näky.

Viimeisenä iltana vietimme messua isäntäperheidemme ja seurakunnan neokatekumenaalisten yhteisöjen kanssa. Se oli erilainen tavalliseen verrattuna, jossa aktiivinen osallistuminen messuun tuli hyvin esiin. Ennen lukukappaleita joku seurakuntalaisista kertoi, mitä lukisimme ja mitä lukukappaleet käsittelisivät. Evankeliumin jälkeen ennen saarnaa selebrantti kutsui messussa olevia kertomaan vapaasti, jos Jumalan sana oli puhutellut heitä, joten kolme seurakuntalaisista kertoivat, miten lukukappaleet olivat koskettaneet heitä ja mitä evankeliumi oli tarkoittanut heidän elämässään. Ilmapiiri oli hyvin iloinen ja lämmin. Messun aikana laulettiin lauluja kitaralla ja rummuilla säestettynä. Se oli hauskaa ja uusi kokemus meille kaikille nuorille.

Lähtöpäivänämme ajoimme bussilla takaisin Roomaan ja vierailimme ursuliiniluostarissa. Siellä isä Marco piti meille messun ja sisar Barbara sekä toinen ursuliinisisar kertoivat meille pyhästä Ursula Ledóchowskasta. Sitten söimme sisarten tarjoaman maukkaan lounaan, jonka jälkeen meillä oli vapaa-aikaa heidän puutarhassaan, kunnes oli aika lähteä lentokentälle. Olin sekä iloinen että haikea lähtiessäni Italiasta. Minulla oli ikävä perhettäni ja tiesin samalla, että minulle tulisi ikävä Italiaa. Koin tähänastisen elämäni seikkailun, jonka aikana olin saanut monia uusia kokemuksia. Matka lisäsi tietoani maailmasta, jossa elän, syvensi uskoani ja herätti haluni tutkia ja matkustaa lisää. Olen varma, että Jumala kosketti kaikkien meidän sydämiämme matkamme aikana.

Olivia Hoppu

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Emmauksen opetuslapset

Luuk. 24:13-35

Samana päivänä oli kaksi opetuslasta menossa Emmaus -nimiseen kylään, jonne on Jerusalemista noin kahden tunnin kävelymatka.

He keskustelivat kaikesta siitä, mitä oli tapahtunut. Heidän siinä puhellessaan ja pohdiskellessaan Jeesus itse liittyi heidän seuraansa ja kulki heidän kanssaan. He eivät kuitenkaan tunteneet häntä, sillä heidän silmänsä olivat kuin sokaistut.

Jeesus kysyi heiltä: "Mistä te oikein keskustelette, matkamiehet?" He pysähtyivät murheellisina, ja toinen heistä, Kleopas nimeltään, vastasi: "Taidat olla Jerusalemissa ainoa muukalainen, joka ei tiedä, mitä siellä on näinä päivinä tapahtunut."

"Mitä te tarkoitatte?" Jeesus kysyi. He vastasivat: "Sitä, mitä tapahtui Jeesus Nasaretilaiselle. Se mies oli tosi profeetta, voimallinen sanoissa ja teoissa, sekä Jumalan että kaiken kansan edessä. Meidän ylipappimme ja hallitusmiehemme luovuttivat hänet tuomittavaksi kuolemaan ja ristiinnaulitsivat hänet.

Me kuitenkin olimme eläneet siinä toivossa, että hän olisi se, joka lunastaa Israelin. Eikä siinä kaikki. Tänään on jo kolmas päivä siitä kun se tapahtui, ja nyt ovat muutamat naiset meidän joukostamme saattaneet meidät kerta kaikkiaan hämmennyksiin. He kävivät varhain aamulla haudalla mutta eivät löytäneet hänen ruumistaan. Sieltä tultuaan he lisäksi kertoivat nähneensä näyn: enkeleitä, jotka sanoivat, että Jeesus elää.

Muutamat meistä menivät silloin haudalle ja totesivat, että asia oli niin kuin naiset olivat sanoneet. Jeesusta he eivät nähneet."

Silloin Jeesus sanoi heille: "Voi teitä ymmärtämättömiä! Noinko hitaita te olette uskomaan kaikkea sitä, mitä profeetat ovat puhuneet? Juuri niinhän Messiaan piti kärsiä ja sitten mennä kirkkauteensa." Ja hän selitti heille Mooseksesta ja kaikista profeetoista alkaen, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu.

He olivat jo saapumassa kylään, jonne olivat menossa. Jeesus oli jatkavinaan matkaansa, mutta he estivät häntä lähtemästä ja sanoivat: "Jää meidän luoksemme. Päivä on jo kääntymässä iltaan." Niin hän meni sisään ja jäi heidän luokseen.

Kun hän sitten aterioi heidän kanssaan, hän otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi leivän ja antoi sen heille. Silloin heidän silmänsä aukenivat ja he tunsivat hänet. Mutta samassa hän jo oli poissa heidän näkyvistään. He sanoivat toisilleen: "Eikö sydämemme hehkunut innosta, kun hän kulkiessamme puhui meille ja opetti meitä ymmärtämään kirjoitukset?"

Heti paikalla he lähtivät matkaan ja palasivat Jerusalemiin. Siellä olivat koolla yksitoista opetuslasta ja muut heidän joukkoonsa kuuluvat. Nämä sanoivat: "Herra on todella noussut kuolleista! Hän on ilmestynyt Simonille." Nuo kaksi puolestaan kertoivat, mitä matkalla oli tapahtunut ja miten he olivat tunteneet Jeesuksen, kun hän mursi leivän.

Kommentti

Kaksi uskovaa naista on juuri käynyt haudalla viimeistelläkseen kuolleen Jeesuksen ruumiin. Heidän rakkautensa johti siihen, että he löysivät ylösnousseen, elävän Herramme. Samaan aikaan kaksi tapahtumien murtamaa miestä lähtee pakoon Jerusalemista. He ovat pettyneitä ja epätoivo vallitsee heidän sydämissään: Jeesus on todella kuollut. Naiset ovat saaneet rohkeutensa takaisin. Näistä kahdesta miehestä tiedetään vain vähän. Toinen on Kleopas ja toinen nimeämätön henkilö voisi olla Luukas, ainoa evankelista, joka kertoo tämän tapahtuman, tai muuan Amaon, kirkoisien kertomuksen pohjalta.

Tapahtumaa voi auttaa käsittämään seuraava huomio: Jeesuksen ylösnousemus tapahtuu kahdeksantena päivänä eli ensimmäisenä uuden liiton päivänä. Toisaalta kahden opetuslapsen matka kestää noin kaksi tuntia kävellen. Tämä tarkoittaa noin kahdeksaa kilometriä. Juuri siellä, kahdeksan kilometrin kohdalla Emmauksessa ylösnoussut Jeesus näyttäytyy heille tunnistettavasti. Kuten Herra sanoi aikaisemmin, "missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään" (Matt. 18:20). Jeesus on uskollinen omille sanoilleen. Ylösnousseen Jeesuksen on helppo siirtyä mihin tahansa. Välimatka ei rajoita häntä.

Vaikka Jeesus puhuu opetuslasten kanssa, uskon puute vaivaa heitä. He eivät aluksi kykene tunnistamaan häntä.

Kun puuttuu uskoa, toivo heikkenee. Sen vuoksi uskollinen Herra lähestyy meitä riippumatta uskostamme. Hän on aina lähelläni, vaikken sitä huomaisikaan. Tavallisesti, kun minä uskon, sitten myös toivon. Toisaalta toivomalla myös usko lisääntyy. Siksi toivo on yhtä tärkeä kuin usko. Toivo vahvistaa uskoa ja valmistaa uskon kasvamista tai sen saamista.

Jeesus ei näyttäydy selkeästi, koska hän haluaa vastauksemme olevan vapaa. Hänen olisi helppo sanoa jo alussa olevansa Jeesus. Hän kuitenkin näyttäytyy mieluummin pikkuhiljaa, keskustellen. Silloin tällöin tietoinen tapaaminen Jeesuksen kanssa vaatii aikaa. Sielun silmät aukenevat uskoon hengellisessä keskustelussa ja juuri silloin ne voivat tunnistaa elävän Jeesuksen. Jeesus kuuntelee ennen kuin puhuu.

Herramme antaa uudestaan hienon esimerkin kärsivällisyydestä. Hän selittää rauhallisesti ja syvästi kirjoituksiin ikuistetun pelastuksen suunnitelmansa. Jeesus käyttää tekstiä selittääkseen lupauksensa täyttymistä. Siitä käy ilmi, kuinka tärkeää pyhien kirjoitusten lukeminen on matkalla Jumalaa kohti.

Herramme ei halua pakottaa ottamaan vastaan häntä. Hän aikoo jatkaa matkaansa moittimatta heidän heikkoa uskoaan. Mutta he pidättelevät häntä kutsumalla yöpymään heidän kanssaan. Tässä on hieno kohteliaisuuden osoitus: sydän alkaa lämmetä ja toimia, koska toivo on herännyt. Kuka tämä mies on? Tässä ihmisessä on jotakin erilaista, sellaista, mikä koskettaa meitä ilahduttavasti. Vastaus tulee pian. Leivän murtamisen muoto oli tuttu: hän on Jeesus!

Eukaristinen leipä avaa silmät todellisuudelle. Tarvitaan pyhän kommuunion nauttimista, jotta voisimme nähdä Jeesuksen, uskoen, toivoen ja rakastaen. Jeesus, anna minun tarjota sinulle tilaa sydämessäni… Eukaristiassa voimme nähdä itsemme Jeesuksen silmin. Näin tehden palaamme, kuten nämä kaksi opetuslasta, Jerusalemiin, jossa apostolit iloitsevat Pietarin kanssa ja riemuitsevat Jeesuksen ylösnousemisesta. Eukaristia rakentaa kirkkoa ja kirkko viettää eukaristiaa.

isä Raimo Goyarrola

Seurakuntaretretti

Pyhän Henrikin seurakuntasalissa lauantaina 19.10.
Johtaa isä Ryszard Mís SCJ

klo 9.00 messu kirkossa
kahvi
meditaatio
klo 11.30 lounas
meditaatio

Hinta 15 euroa maksetaan paikan päällä. Ilmoittautuminen p. 046-6175314 Marko Pitkäniemi, kaarina.koho@katolinen.fi

Järjestäjä:
Pyhän Henrikin yhdistys ry

På svenska

Ketko – mahdollisuus tasokkaaseen ekumeeniseen koulutukseen 2013-2014

Kansainvälisen ja ekumeenisen toiminnan koulutusohjelma, Ketko, on suunnattu 18 vuotta täyttäneille nuorille, opiskelijoille ja nuoriso-, sekä opetustyötä tekeville. Koulutukseen kuuluu neljä kurssiviikonloppua, jotka järjestetään Helsingissä ja Joensuussa eri kristillisten kirkkojen ja yhteisöjen tiloissa. Kouluttajina kurssilla toimivat oman alansa asiantuntijat ja eri kirkkojen edustajat.

Ketko antaa tietoja ekumeenisesta liikkeestä, sen historiasta ja sen käsittelemistä ajankohtaisista kysymyksistä. Kurssilaiset viettävät viikonloput eri kristillisten kirkkokuntien vieraana, tutustuvat niiden toimintaan ja osallistuvat jumalanpalveluksiin. Eri alojen asiantuntijat vierailevat kurssilla ja kertovat nuoria koskevista kirkollisista ja yhteiskunnallisista asioista. Ketko antaa myös välineitä kulttuurienväliseen kohtaamiseen, valmentaa kansainväliseen kohtaamiseen ja antaa tietoa nuorten kansainvälisestä ekumeenisesta toiminnasta.

Ketkon tavoitteena on kannustaa kurssilaisia paikallistason ekumeeniseen toimintaan ja kohtaamiseen. Toisaalta Ketko antaa myös perusvalmiudet niille nuorille, jotka edustavat maataan tai kirkkoaan erilaisissa yhteyksissä niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. Koulutus on maksuton.

Kurssin 2013–2014 koulutusviikonloput Helsingissä (2013)
- Luterilainen ja anglikaaninen: 11.-13.10.
- Ortodoksinen: 15.-17.11. 2014
- Vapaakristillisyys: 14.–16.2.
- Katolinen: 14.–16.3.

Kurssin 2013-2014 koulutusviikonloput Joensuussa (2013)
- Luterilainen ja anglikaaninen: 27.-29.9.
- Katolinen Jyväskylässä: 18.-20.10. 2014
- Ortodoksinen: 17.-19.1.
- Vapaakristillisyys: 21.-23.2.

Lisätietoja Helsingin Ketkosta antavat koulutussihteerit Anna-Leena Sääksi ja Laura Tiitu. Ilmoittautuminen tapahtuu laittamalla sähköpostia jommallekummalle koulutussihteerille: anna-leena.saaksi@helsinki.fi tai laura.tiitu@helsinki.fi. Lisätietoja Joensuun Ketkosta antavat koulutusihteerit Tiina Kinnunen ja Annamari Muikku, sähköposti: joensuunketkosihteeri@gmail.com.

Ilmoittautumisaika Helsingin Ketkoon: 9.9.–6.10.2013
Viimeinen ilmoittautumispäivä Joensuun Ketkoon on: 23.9.2013

SYDÄMELLISESTI TERVETULOA!

Suomen Ekumeeninen Neuvosto/ Nuorisojaosto

Världsungdomsdagarna i Rio 2013

I slutet av juli hölls Världsungdomsdagen i Rio de Janeiro. Tillsammans med påven Franciskus var över 3 miljoner ungdomar från jordens alla hörn. En av dessa unga i denna nästan oändliga mängd av folk i alla färger och skeden på vägen till Gud var jag. Man kan undra hur en finländare har hamnat på ”fel” sida av Atlanten ensam i en stad han inte känner bland människor han inte känner.

Vid avslutningen av förra VUD i Madrid 2011 lyssnade jag hemma i mitt rum på Vatikanradions svenska program. Nyheterna meddelade att nästa världsungdomsdag skulle hållas 2013 i Rio. Genast parades då två tankar ihop i mitt huvud. Jag har nämligen släktingar i São Luís i nordöstra Brasilien och vi brukar hälsa på dem vart tredje år. De två händelserna skulle sammanfalla sommaren 2013. Utan att tänka två gånger gick jag direkt till mina föräldrars rum och berättade min idé till dem. Brasilien är ett stort land och att resa från São Luís till Rio är som att resa från Helsingfors till Kairo men mina föräldrar lovade att om jag klarade mig bra i studentexamen så skulle jag få fara dit. Allt gick bra och jag befann mig den 24 juli kl. 3 på natten på väg till Rio. Jag var med gruppen Comunione & Liberazione som min familj tillhör och vi hade utöver programmen med påven också eget program.

Som sagt fanns det många människor från alla möjliga platser i världen och det fanns gott om möjlighet att höra hur katolska ungdomar har det i andra delar av världen. Det som folk kanske tycker är konstigast med Finland är att det finns så få katoliker. Vissa kunde inte ens tänka sig ett land där katolikerna utgör mindre än en procent av befolkningen. Folk tyckte att det är konstigt att det finns bara sju församlingar i hela Finland när det kanske finns mer en sju församlingar bara i deras hemstad. Att leva i ett land där katolicismen är så främmande intresserade dem mycket. För katoliker i ett land där nästan alla är katoliker och där katolicismen tas för given framstår vi säkert som ett slags superkatoliker. Vi tycker säkert att de har fel och påstår att vi är helt vanliga katoliker.

Men det ligger något i det båda säger: vi är visserligen helt vanliga människor men vår omgivning, som stundom kan vara fientlig mot vår Moder Kyrka, har gjort oss speciella. Vår erfarenhet är ganska unik och jag tror att Gud har placerat oss just här i Finland för att med våra liv lära oss och andra att man inte tar Gud och vår tro för given, utan för något som är värt att hålla fast i, även om alla man känner är emot en. En av de saker som i sin tur gjorde intryck på mig var entusiasmen, speciellt bland argentinarna som t.o.m. hade en helt egen audiens med påven Franciskus. Det man såg i Rio var inte en döende kyrka utan en frisk och levande. På gatorna hörde man hela tiden slagorden ”Esta es la juventud del Papa” spanska för ”detta är påvens ungdom”. Senare läste jag att det hade kommit över dubbelt så många människor till Copacabana för att se på påven än det hade kommit för att se på Rolling Stones konsert år 2006.

Världsungdomsdagens tema var i år ”Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar...” (Matt. 28:19). Påven Franciskus påminde oss om hur centralt detta ämne är i den kristna läran. Han sade att genast efter ett av kristendomens centrala mysterier, inkarnationen, ägde rum gick Maria till Elisabet bärande på Jesus. Egentligen var det nog snarast Jesus som bar på Maria, anmärkte påven. Vi måste som Maria berätta om det som har hänt oss åt världen, sprida evangeliet, eller den Goda Nyheten, till alla vi kan. Påven poängterade vidare, som han ofta gjort under sitt pontifikat, att vi måste gå ut ur oss själva inte bara till världens periferier utan också till existensens periferier. Inte bara till fjärran länder utan till de både materiellt och spirituellt fattiga. Franciskus gav oss också en direkt order: att verkligen vara missionärer. Jag ser det som en heder att komma med direkta order från Hans Helighet till er. Påvens utsändning gällde inte bara oss som kunde komma till Världsungdomsdagen men till alla katoliker och speciellt till Finlands katoliker eftersom vi inte bara befinner oss vid världens ände uppe i norr utan också vid existensens ände eftersom Finland är ett ganska spirituellt fattigt land. Sprid evangeliet!

João Viktor Torres Airava

Johannes av Korsets råd till kontemplativa bön

”Ingenting får hindra henne (själen), hon måste vara ledig, lugn, fridfull och i ro liksom Gud. Hon (själen) måste likna luften, som upplyses och värms av solen ju friare den är från ångor och ju mera lugn och still den är. Alltså får själen inte vara bunden vid något, inte vid meditation eller vid diskursivt tänkande, inte vid någon smak vare sig sinnlig eller andlig, inte vid några andra begrepp, vilka de än må vara…I djupaste frid och stillhet vill själen höra vad Herren Gud talar…Ty i ensamheten talar han sin frid.”

In English

Robert Canton

Robert Canton on syntynyt Cebun kaupungissa Filippiineillä. Hän tuli Yhdysvaltoihin 1973 suoritettuaan yliopistossa kirjanpitotutkinnon. Vuodesta 1973 hän on asunut perheineen Stocktonissa Kaliforniassa. Robert sai vastaanottaa marraskuussa 1984 Pyhän Hengen kasteen kokemuksena Pyhän Hengen läsnäolosta ja voimasta, joka muutti hänen elämänsä täydellisesti. Joulukuun 8. päivänä 1984 hän vastaanotti Jumalalta profetian tai ilmoituksen tulevasta palvelutehtävästään koko maailmassa saarnaajana, opettajana ja parantajana. Maaliskuussa 1985 häntä pyydettiin vastaanottamaan tehtävä Jumalan rukouslasten yhteisön palvelujohtajana Pyhän Luukkaan seurakunnassa Stocktonissa Kaliforniassa, tehtävä, jota hän edelleen hoitaa. 1989 rukousyhteisö aloitti kuukausittaisen messu- ja parantamispalveluksen, joka edelleen nytkin toistuu säännöllisesti.

1996 perustettiin Pohjois-Amerikan filippiiniläisten katolilaisten karismaattisten rukousyhteisöjen liitto ja valittiin ”veli Bob” (joksi ystävät ja läheiset häntä ystävällisesti kutsuvat) kansalliseksi koordinaattoriksi. v. 2006 hänet valittiin Vatikaani-lähtöisen Kansainvälisen karismaattisten uudistumisen palveluiden (ICCRS) neuvoston jäseneksi edustamaan englantia puhuvaa Pohjois-Amerikkaa, Väli-Amerikkaa ja Karibian maita 2007. Hän on yksi neuvoston 14:sta jäsenestä, jotka johtavat ICCRS:n kautta tapahtuvaa maailmanlaajuista uudistumista ja kokoontuvat Vatikaanissa vähintään kerran vuodessa.

Hän on myöskin Kristillisten terapeuttien yhdistyksen ja Stocktonin hiippakunnan Filippiiniläisen pastoraalisen neuvoston jäsen. Veli Bob on puhunut eri paikallisissa, kansallisissa ja kansainvälisissä konferensseissa ja kokouksissa, ja hän on johtanut retrettejä, seminaareja, uudistumispäiviä, paranemistapahtumia ja kampanjoita ei vain Pohjois-Amerikassa vaan myös Aasiassa, Euroopassa, Afrikassa, Australiassa, Latinalaisessa Amerikassa ja Lähi-idässä. Häntä suosittelevat vahvasti hänen piispansa Stephen Blaire Stocktonin hiippakunnasta, piispa Oscar Solis Los Angelesin arkkihiippakunnasta ja isä Matthew O’Donnel Pyhän Luukkaan seurakunnan Stocktonista Kaliforniasta.

Robert on perustanut myös Robert Canton-palvelut, vapaaehtoisen organisaation, jonka päämääränä on evankelioida koko maailma opettamalla, saarnaamalla ja parantamalla Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Robert Canton was born in Cebu City, Philippines and he came in the United States in 1973 after graduating from College with an Accounting degree. Since 1973, he has been residing in Stockton, Ca. with his family. Robert received the Baptism in the Holy Spirit in November 1984, an experience with the presence and power of the Holy Spirit which changed his life totally. On December 8, 1984, he received prophecies or messages from the Lord about his future involvement in worldwide ministries of preaching, teaching, and healing. In March 1985, he was asked to assume the role of a servant leader for the Children of God Prayer Community, St. Luke’s Parish, Stockton, Ca., a role which he still holds. In 1989, the prayer community started a monthly Mass and Healing Service which is still going strong to this day.

In 1996, the Alliance of Filipino Catholic Charismatic Prayer Communities in North America was formed and elected ”Brother Bob”(as he is fondly called by friends and associates) as the National Coordinator. In 2006, he was elected as a Council Member of the Vatican-based International Catholic Charismatic Renewal Services (ICCRS) to represent the English speaking North America, Central America, and Caribbean countries starting in 2007. He is one of the 14 Council Members representing all the continents of the world to serve the worldwide Renewal through ICCRS and they meet at least once a year in the Vatican.

He is also a member of the Association of Christian Therapists and the Filipino Pastoral Council of the Stockton Diocese. Brother Bob has spoken at various regional, national and international conferences and conventions and has conducted retreats, seminars, Days of Renewal, Healing Rallies and Crusades not only in North America but also in Asia, Europe, Africa, Australia, Latin America, and the Middle East. He is highly recommended by his bishop, Stephen Blaire of the Stockton Diocese, Bishop Oscar Solis of the Archdiocese of Los Angeles, and Fr. Matthew O’Donnel, Pastor of St. Luke’s Parish, Stockton, Ca.

Robert also founded the Robert Canton Ministries, a non-profit organization whose aim is to evangelize the entire world through teaching, preaching, and healing in the Name of the Lord Jesus Christ.

www.robertcantonministries.org

Program of Robert Canton in St. Mary’s Church:

- **Friday 20th September:**

18:00 Holy Mass followed by Adoration and Healing Prayer

- **Saturday 21st September:**

14:00 Prayer Service until 17:30
18:00 Holy Mass
20:00 Teaching in the Parish Hall

Robert Cantonin ohjelma Pyhän Marian kirkossa

- **Perjantaina 20. syyskuuta:**

18.00 Pyhä messu, adoraatio ja parannusrukoukset

- **Lauantaina 21. syyskuuta:**

14.00 Rukouspalvelu 17.30 asti
18.00 Pyhä messu
20.00 Opetusta seurakuntasalissa

Day of Fasting and Prayer for Peace

A prayer for peace was raised on 7 September in Catholic churches around the world, also in Finland.

From the Pope’s speech:

This evening, I ask the Lord that we Christians, and our brothers and sisters of other religions, and every man and woman of good will, cry out forcefully: violence and war are never the way to peace! Let everyone be moved to look into the depths of his or her conscience and listen to that word which says: Leave behind the self-interest that hardens your heart, overcome the indifference that makes your heart insensitive towards others, conquer your deadly reasoning, and open yourself to dialogue and reconciliation. Look upon your brother’s sorrow and do not add to it, stay your hand, rebuild the harmony that has been shattered; and all this achieved not by conflict but by encounter!”

”May the noise of weapons cease! War always marks the failure of peace, it is always a defeat for humanity. Let the words of Pope Paul VI resound again: “No more one against the other, no more, never! ... war never again, never again war!” (Address to the United Nations, 1965). “Peace expresses itself only in peace, a peace which is not separate from the demands of justice but which is fostered by personal sacrifice, clemency, mercy and love” (World Day of Peace Message, 1975). Forgiveness, dialogue, reconciliation – these are the words of peace, in beloved Syria, in the Middle East, in all the world! Let us pray for reconciliation and peace, let us work for reconciliation and peace, and let us all become, in every place, men and women of reconciliation and peace! Amen.”

Pope Francis,
Vigil of Prayer for Peace, Sept. 7, 2013

Mother of God Thrice Admirable of Schoenstatt

PILGRIMAGE TO THE CARMELITE CONVENT IN ESPOO

Sunday, September 15th, 2013

All you who receive visits of the Mother of God Thrice Admirable of Schoenstatt, or otherwise belong to her friends, are most welcome to take your families and spend the day with us at the Mother of God Carmelite convent in Espoo (address: Myllyjärventie 3)

PROGRAMME OF THE DAY:

- 10:30 Holy Mass
- 11:30 Meal brought by the participants (outside if weather permits)
- 13:30 Rosary
- 14:30 Sending home

Invited by: Coordinators of the Pilgrim MTA Shrines
How to get there by public transport: L train from Helsinki 9:12, Pasila 9:17; at Espoo change to bus 86H at 9:47
Additional information, rides and organisational questions: Juho Kyntäjä, tel. 040 517 6972

Lukijoilta

Suomen Caritas kiinnittää huomiota seurakuntien tavoitettavuuteen ja pyhän messun tekstien saatavuuteen viittomakielellä.

Pääsevätkö kaikki kirkkoon?

Suomi on ratifioimassa YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevaa yleissopimusta (lähde: UNICEF.) Sopimuksen mukaan vammaisia henkilöitä ovat ihmiset, joilla on pitkäaikainen pysyvä ruumiillinen, henkinen, älyllinen tai aisteihin liittyvä vamma. Sopimus painottaa, että vammaisilla ihmisillä on oltava samat oikeudet kuin muilla. Sopimus edellyttää muun muassa yhteisen toimintaympäristömme saavutettavuutta. Saavutettavuus tarkoittaa esteetöntä kulkua yhteisiin tiloihin, riittäviä avustaja- ja tulkkipalveluja sekä selkeitä ohjeita.

Helsingin hiippakunnan seitsemässä seurakunnassa saavutettavuudessa on kirjavuutta. Kaikkiin kirkkorakennuksiin ja yhteisiin tiloihin ei ainakaan vielä ole esteetöntä kulkua. Helsingin Pyhän Marian seurakunnassa kulku on tehty helpoksi myös pyörätuolin käyttäjille. Kirkkoon johtaa sopivan loiva ramppi. Seurakuntasali onkin sitten eri juttu. Sinnekin on ramppi, mutta avustajaa tarvitaan. Myös Pyhän Henrikin katedraaliin pääsee esteettömästi uutta invalidiluiskaa pitkin Tehtaankadun puolelta sisarten pihalta. Jotta tämä pystyttäisiin maksamaan, on Henrikin seurakunnan remonttitili käytössä. Seurakuntasaliin on myös esteetön pääsy.

Pyhän Ristin seurakunnassa Tampereella monitoimitalo, jossa myös kirkkosali, on erittäin haasteellinen. Rakennus on oman aikansa Tampereen kaupungin arkkitehdin suunnittelema kuusikymmenluvun luomus, jonka mihinkään osaan ei ole esteetöntä kulkua. Monen seurakuntalaisen haaveena on joskus saada hissi, jolla kirkkosaliin taattaisiin esteetön kulku. Nyt sinne on parikymmentä porrasaskelmaa. Portaikko on niin jyrkkä, ettei siihen saada ramppia.

Seurakunnan Pietarsaaren Pyhän Mikaelin kappeliin ja Vaasan Jeesuksen Pyhän Sydämen kappeliin on lähes esteetön kulku. Vaasaan on yksi porras ja Pietarsaareen on helppo rakentaa puinen ramppi, jos tarvitaan. Tampereella kirkkosalin äänentoistolaitteet ovat tulleet tiensä päähän ja seurakunnassa on meneillään keräys, lipas kirkon takaosassa, äänentoistolaitteiden saamiseksi kirkkosaliin, niin että kuulolaitteella olisi helpompi kuulla messun lukukappaleet.

Turun Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunnassa kirkkosaliiin pääsee kiertotietä ja etuovestakin muutamassa portaassa avustettuna. Turun seurakunnassa on sunnuntain päämessussa viittomakielinen tulkkaus, kaikkia termejä ja rukouksia ei kuitenkaan ole käännetty suomalaiselle viittomakielelle. Viittomakielen tulkiksi opiskeleva Caritaksen jäsen Minttu Kirsilä olisi valmis tekemään tähän opinnäytetyönään muutoksen. Raamatun teksteistä on jo tehty käännöksiä, mm. Luukkaan evankeliumi on käännetty viittomakielelle ja koko Raamatun käännöstyö on käynnistynyt ja ilmeisesti hyvällä mallilla, mutta messukirjaan eivät tulkit ole toistaiseksi paneutuneet.

Messun kaava on tulkeille usein vieras ja messuissa käytetään paljon vierasperäisiä sanoja, joita luterilaisessa kirkossa ei ole tai niitä ei jumalanpalveluksissa käytetä. Jotkin sanat on käännetty luterilaista kirkkoa ja herätysliikkeitä varten viittomakielelle, ja niitä käytetään myös katolisessa kirkossa, mutta kaikkia näitä viittomia ei voi käyttää katolisessa kirkossa, koska viittomakieli perustuu visuaalisuuteen ja jotkin toimitukset eroavat myös visuaalisesti toisistaan. On myös monia katolisessa kirkossa tärkeitä henkilöitä, joiden nimet jäävät kuuroille asiakkaille epäselviksi, koska näille henkilöille ei ole kunnollista viittomakielistä nimeä, kuten Neitsyt Maria ja pyhimykset jne. Uskontunnustus, Kunnia, Jumalan Karitsa, Pyhä, pyhä pyhä -rukoukset ovat usein latinaksi, eivätkä tulkit näin ollen tulkkaa rukouksia lainkaan. Eikä kirkkomme yhtä tärkeimmistä rukouksista, Terve Maria -rukousta, ole edes käännetty viittomakielelle.

Caritas on mukana tukemassa ja auttamassa seurakuntia saavutettavuuden parantamiseksi seurakunnissa ja kehottaa uusia srk-neuvostoja pitämään asian esillä, sillä ratifioinnin kautta asia tulee ajankohtaiseksi ja näin myös parannetaan jokaisen mahdollisuutta osallistua yhteiseen messunviettoon rajoitteista huolimatta.

Mari Malm
Suomen Caritas ry:n vpj

Älä levitä valheita!

Mistä johtuu se, että joku ottaa oikeudekseen valehdella jonkun toisen ihmisen asioista? Kateudesta, ahneudesta, ylpeydestä, katkeruudesta, sairaalloisesta pilailun tai ilkeilyn tarpeesta, halusta aiheuttaa vahinkoa, kostonhimosta? Mitä hän lopulta tarkoittaa tai tavoittelee?

Joidenkin lähteiden mukaan valehtelua voidaan pitää todistuksena, joka on ristiriidassa oman mielen, omien ajatusten kanssa. Toisen määritelmän mukaan valehtelu tarkoittaa lausuntoa, jonka tarkoitus on pettää. Katekismuksen mukaan valehteleminen ”tarkoittaa totuudenvastaista puhetta tai tekoa jonkun ihmisen harhaan johtamiseksi” (KKK 2483).

Kristittyinä meidät on kutsuttu juuri todistamaan totuudesta, olemaan aina totuudenmukaisia. Valhe, pahan puhuminen ja panettelu eivät kuulu kristittyjen toimintatapoihin, sillä ne loukkaavat totuutta vastaan. Ne hajottavat jokaista yhteisöä, joka joutuu niiden kohteeksi.

Me kaikki tunnemme valheen. On valkoisia valheita ja vähemmän valkoisia. On totuuden vääristelyä, puutteellista tiedon jakamista, joidenkin asioiden ”unohtamista” kokonaisuudesta. Mutta on myös muuta: on sellaista valehtelemista, jossa valehtelija kertoo täysin vailla perää olevia asioita jostakin toisesta ihmisestä. Pahimmassa tapauksessa tällainen panettelu voi johtaa siihen, että paneteltu ihminen leimaantuu koko loppuelämäkseen. Lisäksi valhe ”on todellista väkivaltaa toista ihmistä kohtaan” (KKK 2486).

Katekismus sanoo, että ”jokaisella [ihmisellä] on luonnollinen oikeus kunnialliseen nimeen, hyvään maineeseen ja kunnioitukseen. Pahat puheet ja panettelu loukkaavat sekä oikeudenmukaisuuden että rakkauden hyvettä” (KKK 2479). ”Valhe on raskaampi tai lievempi sen totuuden mukaan, jonka valhe vääristää, sekä olosuhteiden, valehtelijan aikomusten ja niiden haittojen mukaan, joita valheen kuulijalle aiheutuu. Valhe on itsessään vain lievä synti, mutta siitä tulee kuolemansynti, kun se rikkoo oikeudenmukaisuuden ja rakkauden hyveitä vastaan.” (KKK 2484)

Valhe ja panettelu ovat loukkauksia totuutta vastaan. Sellaisina ne ovat yksiselitteisesti tuomittavia. Niiden alkuperäisen esittäjän velvollisuus on korvata tekonsa, silloinkin, kun hän on sen asianosaisilta jo saanut anteeksi. ”Velvollisuus [moraaliseen] hyvitykseen koskee myös rikkomuksia toisen hyvää mainetta vastaan. … Hyvitys on omantunnon velvollisuus.” (KKK 2487)

Eläkäämme totuudessa toisiamme rakastaen.

Pyhimyksiä

Tein mieheni ja kääpiövillakoiramme kanssa kesäisen pyhiinvaellusmatkan Lourdesiin, eteläiseen Ranskaan. Siellä tutustuin pyhään Bernadette Soubirousiin. Ostin hänen elämästään tehdyt elokuvat. Ensimmäinen osa kertoo Bernadetten ja hänen perheensä elämästä ja Neitsyt Marian ilmestyksistä. Jälkimmäinen osa kertoo Bernadetten elämästä laupeuden sisarten luostarissa Neversissä.

Bernadettesta tuli suosikkipyhimyksemi, ehkä hänen lapsenmielisyytensä ja yksinkertaisuutensa vuoksi. Suojeluspyhimykseni Birgitta ei varmaankaan ole pahoillaan, sillä perillä Herramme Jeesuksen luona ei ole mitään kielteisiä tunteita, ei kateutta, kilpailua eikä mielipahaa. Verratessani pyhää Bernadettea ja pyhää Birgittaa toisiinsa mieleeni tulevat C.S. Lewisin sanat (kirjasta ”Tätä on kristinusko”): ”Kuinka yksitoikkoisen samanlaisia kaikki tyrannit ja valloittajat ovat olleet; kuinka loistavan erilaisia ovatkaan pyhimykset.” Niin, Bernadette ja Birgitta ovat erilaisia luonteiltaan ja taustoiltaan, ja monta sataa vuotta erottaa heidät toisistaan. Yhteistä heillä on syvä rakkaus Herraamme Jeesukseen ja hänen Äitiinsä.

Birgitta (1303-1373) kuului sekä isänsä että äitinsä puolelta ruotsalaisiin ylimyssukuihin. Äidin kuoleman jälkeen Birgitan kasvatuksesta huolehti hänen tätinsä Katarina Bengtintytär. Voimme sanoa, että Birgitta oli sivistynyt nainen. Olen sitä mieltä, että yläluokkaan kuuluminen helpotti Birgitan kuulluksi, uskotuksi ja ymmärretyksi tulemista. Epäilikö monikaan Birgitan saamia näkyjä ja ilmestyksiä? Hän kirjoitti itse muistiin näkyjään tai saneli niitä papille, hengelliselle isälleen.

Bernadette Soubirous (1844-1879) syntyi Bolyssa, lähellä Lourdesia, Ranskan Pyreneillä. Hänen isänsä oli mylläri. Bernadette sai tuskin mitään koulutusta eikä hän puhunut varsinaista ranskaa vaan ranskan murretta (oksitaania). Nunnien ylläpitämällä köyhien lasten luokalla Bernadette oppi lukemaan.

Ensimmäisen kerran äitimme Neitsyt Maria ilmestyi Bernadettelle 11. helmikuuta vuonna 1858, Massabiellen luolalla.

Aluksi Bernadette kutsui ilmestystä nimellä Aquero (”Tuo”), mutta papin pyynnöstä hän kysyi Aqueron nimeä. Sitten, neljännellä kerralla, Aquero sanoi: ”Olen Perisynnitön sikiäminen.” Kallion juurelta puhjenneella lähteellä alkoi tapahtua ihmeitä: sokeat saivat näkönsä, kuurot kuulonsa ja rammat alkoivat kävellä. Uteliaat ja epäilijät kohtelivat Bernadettea halveksien.

Lopulta, eri vaiheiden jälkeen, Bernadette pääsi Saint-Gildardin luostariin Neversiin laupeuden sisarten luo. Sielläkään Bernadetten elämä ei ollut helppo. Jotkut sisaret pilkkasivat ja halveksivat häntä, ja jopa novisiaatin ylisisar Marie-Thereze Vauzou epäili Bernadetten saamia ilmestyksiä. Mutta olihan Neitsyt Maria sanonutkin Bernadettelle: ”En lupaa tehdä sinua onnelliseksi tässä maailmassa, vaan tulevassa.” Luostarissa Bernadette oli usein itsekin sairas, ja luultavasti siksi hän sai työskennellä sairaanhoitajana. Bernadetten pelkkä läsnäolo toi lohtua sairaille, ja hänen kasvonsa säteilivät hyvyyttä.

Bernadette kuoli hymy huulillaan tuberkuloosiin 35 vuoden ikäisenä 16. huhtikuuta 1879, pääsiäisviikolla. Hänen ruumiinsa ei ole maatunut. Hän lepää Neversin luostarikirkossa lasiarkussa ikään kuin nukkuen. Paavi Pius XI julisti Bernadetten autuaaksi kesäkuussa 1925 ja pyhäksi 8. joulukuuta 1933, Neitsyt Marian perisynnittömän sikiämisen päivänä.

Hannele Kotka

Ilmoitukset

Tystnad, meditation och inre bön/Silence, meditation, and Inner Prayer reträtt/retreat

Reträtt med introduktioner, tideböner och meditation i tystnad./ Retreat with Introductions, prayer times, and hours of silent meditation.

Svenska och engelska/Swedish and English will be used.

Fredag 8 november 17.30 -söndag 10 november 14.00/Friday Nov 8th, 5.30pm – Sun Nov 10th, 2pm

Plats/Place: Stella Maris
Ledare/Leader: fr Björn Engdahl, dominikanbroder • Info: bjorn@dominikan.nu • Anmälan:kirjasto@studium.fi

---

15.9.2013 у столиці Фінляндії - Гельсінкі відбудеться Свята Літургія для вірних Української Греко-Католицької Церкви.

О 13 год. служитиме Літургію о. Іван Мачужак, канцлер Апостольського екзархату у Німеччині та Скандинавії.

Храм Св. Марії (Mäntytie 2)
Трамвай 4, 4T
зупинка "Meilahden sairaala"

Ukrainan kreikkalaiskatolisen kirkon liturgia 15.9.2013 klo 13 Marian katolisessa kirkossa, Mäntytie 2, Helsinki. Kaikki katolisen kirkon jäsenet ovat tervetulleita ehtoolliselle.

Äiti Teresan peittopiiri

kokoontuu Stella Mariksessa kerran kuukaudessa 3. keskiviikkona klo 14-16.

Tervetuloa!

Birgittalaisoblaattien retretti

Birgittalaisoblaattien retretti pidetään Birgittalaisluostarissa 1.11. - 3.11. alkaen perjantaina klo 18 ja päättyen lounaaseen sunnuntaina. Retretin johtaa piispa Teemu Sippo SCJ. Retrettimaksu, joka sisältää yöpymiset ja ruoat, on 90 €. Ilmoittautuminen birgittalaissisarille, birgitta.turku@kolumbus.fi tai puhelimitse 02 2501910.

Retretti ei ole tarkoitettu pelkästään oblaateille, vaan kaikki ovat tervetulleita!

Nuorten retretti (18–30v)

25.-27.10.2013. Retretti alkaa perjantaina klo 18.00 ja päättyy sunnuntaina klo 15.30.
Hinta 20 EUR.

Retretti päättyy sunnuntaina piispanmessuun.
Ilm. 040-9370227
(Puhelinaika klo 9-10, muulloin tekstiviesti.)

Maallikkodominikaanit järjestävät Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa
Ritarikatu 3, III kerr., Kruununhaka

Aloitamme Katekismuksen kolmannen osan: Elämä Kristuksessa. Aiheena on ensin kristillinen ihmiskuva. Paneudumme sivuihin 427 - 454, joita on hyvä katsoa etukäteen. Kokoontuminen on lauantaina 21.9. klo 14-15.50, lopuksi rukoilemme vesperin. Jokaisessa kokoontumisessa on mukana joku papeista. Ilmoittautumista ei tarvita. Oma Katekismus mukaan. Tervetuloa!
Maallikkodominikaanit

Caritas-kuulumisia

Caritaksen toimisto/kauppa on avoinna arkisin 11.00-16.00 (Huom!)
Yhdistyksen jäsenmaksu on 20 €/vuosi, jonka voi suorittaa Danske Bankin tilille FI73 8000 1270 1545 04, viite 2215. Kannatustuen viitenumero on 2202.
KIITOS KUN OLET MUKANA AUTTAMASSA!

Löydät Caritaksen nyt myös Facebookista https://www.facebook.com/suomencaritas

---

Pyhän Teresan "Sisäinen linna" -opintopiiri

Karmeliittamaallikot järjestävät 2013-2014 opintopiirin, jossa luetaan pyhän Jeesuksen Teresan (1515-1582) pääteosta "Sisäinen linna". Linna on Teresan esittämä vertauskuva sielusta. Kukin linnan seitsemästä asumuksesta kuvaa yhtä vaihetta kristityn uskon vaelluksella, jonka päämääränä on pyhittyminen.

Opintopiiri alkaa lehtori emerita Heidi Tuorila-Kahanpään johdantoesitelmällä sunnuntaina 22.9. klo 17. Muut kokoontumiskerrat: 27.10., 24.11., 15.12. ja keväällä pääsääntöisesti kuukauden 3. sunnuntaina. Paikka: Studium Catholicum, Ritarik. 3, 3. krs. TERVETULOA!

WELCOMING TEAM
Tervetuloa kirkkoon

Oletko vastatullut tai uusi katolilainen?
Tule mukaan kirkon toimintaan!

Welcoming Team on Helsingin katolisen hiippakunnan vapaaehtoisten jäsenten ryhmä, joka haluaa auttaa uusia katolilaisia kotiutumaan kirkkoonsa.

On hyvin tärkeää, että uudet seurakuntalaiset tuntevat olevansa tervetulleita kirkkoomme. Uudet jäsenet ovat suomalaisia sekä monista maista tulijoita erilaisine taustoineen ja kulttuureineen.
Nykyisten ryhmän jäsenten kokemukseen perustuen pyrkimyksenämme on löytää paras mahdollinen tapa toivottaa uudet tulijat tervetulleiksi. Näin tulija todella kotiutuu kirkkoomme ja löytää itselleen sopivan tavan olla aktiivisti mukana seurakunnassa. Ryhmä toimii yhteistyössä seurakunnan papiston kanssa.
Ryhmän kokoontumispaikkana on Studium Catholicum Helsingissä. Siellä järjestämme kuukausittain uusien jäsenten tapaamisen. Tarkoituksena on, että joka toinen sunnuntai Studiumissa olisi tapaaminen, johon kaikki katolilaiset ovat tervetulleita. Ohjelmassa on keskustelua, ruokaa, musiikkia/tanssia/laulua sekä joka kerta jonkin maan katolilaisuuden esittelyä.
Ensimmäisen tapaamisen yhteydessä 14. huhtikuuta esiteltiin Katolista kirkkoa Filippiineillä.
Alla ovat seuraavien tapaamisten päivämäärät ja kellonaika on aina sama, klo 13-15:

- 13.10. Katolinen kirkko Nigeriassa
- 10.11. Katolinen kirkko Puolassa
- 8.12. Katolinen kirkko Suomessa

Lisätietoja antaa Lucia Indren, +358 40 414 5861 tai lucia.indren@studium.fi
Studium Catholicum, Ritarikatu 3 B A 4, Helsinki 00170. www.studium.fi

Studium Catholicum

Första kommunionsundervisning på svenska hösten 2013 och våren 2014

De svenskspråkiga barn i Helsingforsförsamlingarna som är i åldern att gå till första kommunion år 2014 ska delta i undervisning som ordnas i S:t Henriks katedralförsamling i samband med de svenska mässorna. Lärare är Sara Torvalds.

Den 20 oktober, alltså den tredje söndagen i oktober, inleds undervisningen i S:t Henriks församlingssal kl. 11.30. Sara och eleverna deltar tillsammans i den svenska mässan kl. 12.30 och fortsätter därefter undervisningen till kl. 14.30.

De följande undervisningsgångerna är tredje söndagen i november, december, januari och mars, alltså 17 november, 15 december, 19 januari och 16 mars. Observera att det inte är undervisning i februari, då är det sportlov, och inte heller i april, eftersom den tredje söndagen i april sammanfaller med påskdagen! Förstakommunionsmässan firas den tredje söndagen i maj.

Förstakommunionsundervisning
klo 11.30–14.30: 20.10, 17.11, 15.12, 19.1 och 16.3.

Informationen finns också på webben på
http://henrikkatolinenfi.weebly.com/sakramentsundervisning.html
och på www.sarax.com/1kommunion. Vi finns också på Facebook, sök på "Sakramentsundervisning i Helsingfors".

Om ni har frågor går det bra att ta kontakt med Sara Torvalds (050-5424632 eller sara.torvalds@sarax.com eller www.facebook.com/sara.torvalds) eller rycka henne i armen i samband med en mässa.

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 13.9.-13.10.

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@katolinen.fi. Kotisivu henrik.katolinen.fi.

• La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 missa latina, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja, perhemessu tai gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.
• *Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.45 Mass in Latin, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages, family Mass or Gregorian Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45 and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

14.9. la pyhän ristin ylentäminen: 9.00 messu ja Hattulan pyhiinvaellus, 17.40 vesper, 18.00 iltamessu
15.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
17.9. ti 14.00 seniorit: messu ja kokous
19.9. to 18.00 elokuvakerho
21.9. la 9.30-15.00 hiippakunnan pastoraalineuvoston kokous, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
22.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi/Messa in Italiano, 15.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
23.9. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
28.9. la 9.30-11.30 vahvistuksen sakramentin harjoitus ja rippi, 12.00 Anders Hambergin diakoniksi vihkiminen, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
29.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ja vahvistuksen sakramentti, 18.00 iltamessu
1.10. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu
3.10. to 18.00 urkukonsertti
5.10. la 10.30-15.30 nuortenryhmä isä Marcon johdolla, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu (tv-nauhoitus)
6.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 gregoriaaninen messu, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 iltamessu
7.10. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
10.10. to liettualainen lasten ja nuorten kuoro
12.10. la 10.30-13.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
13.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 10.30-13.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 15.9. su 15.00 • Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 22.9. su 15.00

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@katolinen.fi. Kotisivu maria.katolinen.fi.

• La 9.30 tai 11.00 messu, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu (1. su ruotsi, 2. ja 4. su lastenmessu; 3. su vietnami, 5. su saksa), 16.00 messu (2. su espanja, 3. su puola), 17.30 ruusukkorukous englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ke, pe 8.00 messu suomeksi, ma, ti, ke, to, pe 18.00 messu suomeksi, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippiaika ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia on avoinna ti 13-16, ke 9-12 ja to 13-16.
• *Sat. 9.30 or 11.00 Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. Swedish, 2nd and 4th Sun. Family Mass, 3rd Sun. Vietnamese, 5th Sun. German), 16.00 Mass (2nd Sun. Spanish, 3rd Sun. Polish), 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Wed., Fri. 8.00 Mass in Finnish, Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 Adoration. Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Parish office open: Tues. 13-16, Wed. 9-12 and Thurs. 13-16.*

15.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, Cafe Maria seurakuntasalissa, 11.30 messu vietnamiksi, 13.00 ukrainalainen liturgia, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
21.9. la 11.00 messu suomeksi, Teresojen 60-vuotisjuhla, 18.00 messu suomeksi
22.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.30 adoraatio/Adoration, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
28.9. la 10.00–14.00 lauantaikurssi Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
29.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu saksaksi/Messe auf Deutsch, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.10. ke 8.00 messu suomeksi, 14.00 messu suomeksi ja Maria-klubi, 18.00 messu suomeksi
5.10. la 10.00–14.00 sakramenttiopetus englantilaisessa koulussa, 9.30 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
6.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
12.10. la 10.00–14.00 lauantaikurssi Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
13.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 piispanmessu ja vahvistuksen sakramentti, 12.00 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Stella Maris (Sirkkoontie 22, Koisjärvi): messu suomeksi klo 11.00 joka sunnuntai
Hanko (Täktomin kappeli, Kappelitie 36): 28.9., 19.10., 9.11., 14.12. la 16.00
Hyvinkää (Vanha kirkko, Uudenmaankatu 13): 14.9., 5.10., 23.11., 21.12. la 16.00
Karjaa (Pyhän Katariinan kirkko, Lärkkullantie 26): 28.9., 19.10., 9.11., 14.12. la 11.00

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@katolinen.fi. Kotisivu birgitta.katolinen.fi.

• Su 9.00 messu latinaksi, ruotsiksi tai suomeksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu englanniksi. Ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.00 iltamessu. To 17.30 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan..
• *Sun. 9.00 Mass in Latin, Swedish or Finnish, 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 18.00 Mass in English. Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs. 18.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

14.9. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu
15.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
17.9. ti 18.30 informaatiokurssi
20.9. pe 18.00 messu Porissa
21.9. la 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
22.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
28.9. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
29.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
1.10. ti 18.30 miestenpiiri
5.10. la 17.30 messu Naantalissa
6.10. su seurakuntamme nimikkojuhla: 9.00 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
8.10. ti 18.30 teologinen opintopiiri
12.10. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu
13.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

KATEKEESI
14.9., 12.10. la 9.30

DIASPORA
Ahvenanmaa: 28.9. la 10.00 • **Eurajoki:** 22.9., 13.10. su 15.00 • **Naantali:** 5.10. la 17.30 • **Pori:** 20.9. pe 18.00.

Huom! Sunnuntain iltamessut alkavat jo klo 18.00 ja sunnuntaisin vietetään messu myös klo 9.00.

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@katolinen.fi. Kotisivu olavi.katolinen.fi.

• Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma 18.00 messu, ti 7.00 messu sisarten kappelissa, 18.00 messu, ke 18.00 messu, to 18.00 adoraatio ja messu, pe 7.00 messu sisarten kappelissa, 18.00 messu. La 10.00 tai 12.15 messu (katekeesi kerran kuussa klo 10.00), 19.00 Neokatekumenaalisen tien eukaristia seurakuntasalissa. Rippitilaisuus keskiviikkoisin ja sunnuntaisin puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass, 12.00 Mass in English. Mon. 18.00 Mass, Tues. 7.00 Mass in Sisters' chapel, 18.00 Mass, Wed. 18.00 Mass, Thurs. 18.00 Adoration and Mass, Fri. 7.00 Mass in Sisters' chapel, 18.00 Mass. Sat. 10.00 or 12.15 Mass (Catechesis once a month at 10.00), 19.00 Eucharist of the Neocatechumenal Way in the parish hall. Confessions on Wednesdays and Sundays half an hour before Mass and by appointment.*

12.9. to Pyhän Henrikin katedraalin vihkiminen: 18.00 adoraatio ja messu
14.9. la pyhän ristin ylentäminen: 10.00 messu
15.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 10.30 päämessu, 11.30 Emil Antonin luento ristin teologiasta seurakuntasalissa, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
21.9. la pyhä apostoli ja evankelista Matteus: 9.00 katekeesi, 12.15 perhemessu
22.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
23.-25.9. ma-ke pappienneuvoston kokous, ei messua
26.9. to 14.00 seniorien messu, 14.30 kirkkokahvit, 18.00 iltamessu
28.9. la 10.00 aamumessu
29.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 13.00 Pyhän Mikaelin ekumeeninen pyhiinvaellus Mikkelissä (lähtö kirkolta klo 10.00)
2.10. ti pyhät suojelusenkelit: 18.00 messu
4.10. to pyhä Franciscus Assisilainen: 18.00 messu
5.10. la 18.00 kirkkoon ottaminen
6.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 10.30 piispanmessu ja vahvistukseen sakramentti (messun jälkeen juhlalliset kirkkokahvit)
7.10. ma pyhä Birgitta: 18.00 messu
8.10. ti ruusukkorukouksen Neitsyt Maria: 17.30 ruusukko, 18.00 iltamessu
11.10. pe 19.00 johdantokurssi katoliseen uskoon
13.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

KATEKEESI
21.9. la 9.00

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 13.10. su 16.00 katekeesi, 17.00 messu • Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 15.9. su 12.00 • Kuopio: 15.9. su 16.00 katekeesi, 17.00 messu Mikkeli (ort. kirkko, Paavalinkatu 4): 14.9. la 10.00 • Savonlinna (Pääskylahden ev.lut. kirkko, Kaartilantie 62): 13.10. su 9.00 messu, 10.00 katekeesi • Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 14.9. la 18.30

Huom! Ohjelmaan voi tulla muutoksia. Päivitetty ohjelma löytyy seurakunnan kotisivulta osoitteesta olavi.katolinen.fi.

Pyhän Mikaelin ekumeeninen pyhiinvaellus sunnuntaina 29.9. alkaen klo 13.00 ks. ilmoitus sivulla 10.

TAMPERE

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@katolinen.fi. Kotisivu risti.katolinen.fi.

• Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 iltamessu englanniksi. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.
• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in FinniSun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Wed. 17.40 Vespers, Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass schedule varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

14.9. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
15.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
21.9. la 11.00 vahvistettavien nuorten rippi ja harjoitus
22.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.30 piispanmessu (vahvistuksen sakramentti), 18.00 messu englanniksi/Mass in English
28.9. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
29.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
6.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
13.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 1.9. su 15.00 • **Kokkola** (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 5.10. la 16.00 (Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): - • **Kristiinankaupunki** (Ulrika Eleonoran kirkko, Koulutori):- • **Lapua** (yksityiskodissa, lisä-

Yhdistykset • Societies • Muut • Others

tietoja seurakunnasta):- • **Pietarsaari** (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): klo 12.00: la 14.9., su 29.9., la 12.10. • **Seinäjoki** (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 4.10. pe 18.00 • **Vaasa** (Jeesuksen pyhän sydämen kappeli, Rauhankatu 8 C 22) messu klo 16.00: la 14.9., su 29.9., la 12.10. katekeesi klo 10.00: la 5.10.

KOUVOLA

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@katolinen.fi. Kotisivu ursula.katolinen.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

• Su 11.00 (1., 2., 4. ja 5. su) tai 18.00 (3. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.
• *Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd, 4th and 5th Sun.) or 18.00 (3rd Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

12.9. to Pyhän Henrikin katedraalin vihkiminen (juhla): 18.00 messu
15.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 18.00 iltamessu
19.9. to 18.00 messu
22.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 11.00 messu
26.9. to 18.00 iltamessu
29.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 11.00 messu
3.10. to 18.00 iltamessu ja ruusukkorukous
4.10. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
6.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 11.00 messu
10.10. to 18.00 iltamessu ja ruusukkorukous
12.10. la 13.00 perhemessu
13.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 11.00 messu

DIASPORA
Hamina (seurakuntalaisten kodeissa): Sopimuksen mukaan.
Kotka (ort. seurakuntakeskus, Kymenlaaksonkatu 2): 13.10. su 16.00 Huom. uusi paikka!
Lahti (ort. kirkko): 5.10. la 16.00
Lappeenranta (Linnoituksen ort. kirkko): 15.9., 20.10. su 12.00

KATEKEESI
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 5.10. la 14.00–16.00
Kouvola (seurakuntasali): Huom. 14.9., 12.10. la 11.00-13.00 (opetuksen päätteeksi messu klo 13)

SYYSTALKOOT lauantaina 26.10. klo 12.00 Mukaan tarpeelliset työvälineet ja eväitä grillijuhlaa varten. Tervetuloa!

Pyhän Ursulan kirkon ulkoseinien maalaustyö on nyt loppunut. Työn kokonaishinta oli 20000 e. Edelleen tarvitsemme teidän apuanne velan maksamiseksi! Avustukset voi lähettää seurakunnan tilille: Danske Bank FI91 8000 1501 8884 41 (viesti: Avustus kirkon maalaamista varten). Paljon kiitoksia!

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe@katolinen.fi. Kotisivu perhe.katolinen.fi

• Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, pe 17.00 iltamessu. To 17.00 adoraatio, messu adoraation jälkeen. Ti, ke, la 19.00 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.00 Adoration, Mass after Adoration. Tues., Wed., Sat. 19.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

15.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
22.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
29.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu
6.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
13.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä

LASTENMESSU
21.9., 19.10., 19.11. la 11.30

USKONNONOPETUS ENSIKOMMUUNIOTA JA VAHVISTUKSEN SAKRAMENTTIA VARTEN 21.9., 5.10., 19.10., 2.11., 16.11. la 10.00

DIASPORA
Kemi (Lehtokatu 31): 15.9., 20.10., 17.11. su 17.00 • **Tornio** (Lukiokatu 1): 6.10., 3.11. su 17.00 • **Raahe** (Brahenkatu 2): 22.9., 27.10., 24.11. su 17.00 • **Rovaniemi** (Ounasvaarantie 16): 13.10., 10.11. su 17.30

Toimistot

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@katolinen.fi. Kotisivu: katolinen.net/katekeesi.

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Avoinna arkisin klo 10-16. Sähköposti info@katolinen.fi. Kotisivu katolinen.fi.

Keskukset

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.

Kirjasto on avoinna tiistaina ja torstaina klo 13-16 sekä keskiviikkona klo 13-18.
Kappelissa vietetään messua maanantaisin ja perjantaisin klo 12 ja mahdollisesti myös keskiviikkona samaan aikaan. Adoraatio on tiistaina klo 19.30. Mahdollisten muutosten varalta messujen ja adoraation aikataulu kannattaa aina tarkistaa Studiumin kotisivuilta löytyvästä kalenterista. Torstaisin järjestetään ekumeeninen rukoushetki 8.30.
Veli Björnin, OP, tiistait jatkuvat. Meditaatio on klo 17-17.30, klo 16.30 alkaen on mahdollisuus henkilökohtaiseen ohjaukseen. Meditaation jälkeen klo 17.45-19.00 on aiheena joka toinen tiistai Meister Eckhart – reading and discussion tai Lukasevangeliet – läsning och samtal.
Lisätietoja luennoista ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi. Avoinna arkisin 11.00-16.00.

Yhdistykset

Academicum Catholicum

Kokoonnumme Pyhän Marian seurakunnan seurakuntasalissa, Mäntytie 2, keskiviikkoisin klo 18.00. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille. / Vi samlas i Sankta Marias församlingssal, Tallvägen 2, på onsdagar kl. 18.00. Mötena är öppna för alla.

Syksyn ohjelmassa esitellään eräitä hiippakunnassamme aktiivisesti toimivia ryhmiä/ I höstens program presenterar vi några grupper som är aktiva i stiftet.
Keskiviikkona 18.9. klo 18.30: Santi Martinez: Opus Dei ja opiskelijakoti Tavasttähti/Santi Martinez: Opus Dei och studenthemmet Tavasttähti.
Keskiviikkona 16.10. klo 18.00: Isä Marco Pasinato ja Oscar ja Paula Pasinato: Neokatekumenaalinen tie ja Redemptoris Mater- seminaari, ruotsiksi/Fader Marco Pasinato och Oscar och Paula Pasinato: Neokatekumenala vägen och Redemptoris Mater-seminariet, på svenska
Keskiviikkona 20.11. klo 18.00: Vietämme messua, jossa muistamme AC:n vainajia. Messun jälkeen n. klo 18.30 Manuel Airava: Comunione e Liberazione/Klo 18.00 mässa för ACs avlidna. Efter mässan, ca klo. 18.30 Manuel Airava: Comunione e Liberazione.
Jäsen/infomaksun, 10 euroa, voi maksaa 15.10.2013 mennessä AC:n tilille 200120-513060/ Betala medlems/infoavgiften, 10 euro, senast den 15.10.2013 på AC:s konto 200120-513060.

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit – luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä, nettisivut: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. Vs. yhteyshenkilö Markku Vähätalo, vahatalo@iki.fi.

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English at Saint Henry's Cathedral starting at 18.00. Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cschelsinki.wordpress.com. • 17.9., 1.10., 15.10., 29.10., 12.11., 26.11., 10.12.

Elokuvakerho

kokoontuu Henrikin seurakuntasalissa hyvien elokuvien äärellä klo 18 seuraavina torstaipäivinä: 19.9. Tulivuoren juurella, ohj. John Huston • 17.10. Viimeinen metro, ohj. Francois Truffaut • 14.11. Likakasvoiset enkelit, ohj. Michael Curtiz • 12.12. Pähkinänsärkijä, ohj. Andrei Konchalovsky
Ihmisten valintoja elämässä ja yhteiskunnassa, hyvää ja pahaa, satua ja totta. Tervetuloa!

Fransiskaanimaallikot OFS

Ordo Franciscanus Saecularis

Syksy 2013 - 65. toimintavuosi Suomessa
Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian seurakuntasalissa, Mäntytie 2, 00270 HELSINKI. Kokouksemme ovat avoimia kaikille. Kokouksen jälkeen on mahdollisuus osallistua iltamessuun klo 18.00.
14.9. (la) ristin ylentäminen
8.10. fransiskaanimaallikkojen 65-vuotisjuhla
12.11. mystikot
10.12. seimitraditio

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Puheenjohtaja Diana Kaley. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.
Vanhan messun päivät 4.–6.10.2013 Tridentine Days — ks. erillinen ilmoitus sivulla 8.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)

Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-9668288, E-mail matti.andelin@welho.com.
• **Helsinki:** Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Haahkapolku 3 A 21, 00200 Helsinki, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.
• **Tampere:** Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.
• **Turku:** Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Karmeliittamaallikot (OCDS)

Karmeliittamaallikot(OCDS)
Vastuuhenkilö: Sinikka Luukkanen, puh. 040-4137498, s-posti: sinikka.luukkanen@helsinki.fi

Kirjallisuuspiiri

Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. krs. klo 18 seuraavina maanantaipäivinä:
• 16.9. Sigrid Undset: Kristiina Lauritsantytär • 14.10. Edgar Lee Masters: Spoon River Antologia • 11.11. Zhang Jie: Raskaat siivet • 9.12. Ephraim Kishon: Paratiisi vuokrattavana

Maallikkodominikaanit OP

Laici ordinis praedicatorum

Vastuuhenkilö: Nikodemus Heikman OP, puh. 050-564 0686, s-posti: nikodemus.heikman@gmail.com. • maallikkodominikaanit.blogspot.fi

Maria-klubi

Kokoontuu kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona. Klo 14.00 messu Pyhän Marian kirkossa, jonka jälkeen kahvitus ja ohjelmaa srk-salissa.
Ke 2.10. Tarja Veijalainen tutustuttaa Sigrid Schaumanin taiteeseen. • Ke 6.11.Heidi Tuorila-Kahanpää: "Edith Steinin näkemys uskosta". • Ke 4.12. Pekka Kivekäs: Piae cantiones - joululauluja.

Marian legioona

kokoontuu joka perjantai Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen noin klo 19. • Legion of Mary meets every Friday at St. Mary's parish hall after the Mass and adoration, ca. at 19:00.

Rakkauden lähetyssisaret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211. Adoration on Monday at 17:30.

Seniorit

Tiistaina 17.9. messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 14 ja sen jälkeen tapaaminen seurakuntasalissa. Mahdollisesti videofilmi pappien Pyhän maan matkasta. Tervetuloa!

Suomen Samaritas-apu ry

(Finlands Samaritas-hjälp rf)

Postitusosoite Rastaspuistontie 3 M 106, 02620 Espoo. Kotisivu sites.google.com/site/suomensamaritas. Pankkiyhteys FI81 1478 3000 7283 16. Puheenjohtaja Jan Krook, Gsm 041-5067808, E-mail jan.krook@gmail.com. Sihteeri Miira Kuhlberg, Gsm 044-3336767, E-mail miira.makela@welho.com.

Teresa ry

Teresat kokoontuvat ohjelmassa ilmoitettuina aikoina tiistaisin messun jälkeen Marian seurakunnassa Pyhän. Toivotamme tervetulleiksi mukaan kaikki nykyiset ja uudet Teresat ja teresaystävät.

SYKSYN 2013 OHJELMA

la 21.9.2013 syyskauden aloitus Teresa ry:n 60-vuotisjuhlan merkeissä. Klo 11.00 juhlamessu, kahvitarjoilu srk-salissa. Pyhän Marian papisto kertoo vierailuistaan Pyhälle maalle. Halutessanne tukea Teresa ry:n 60-vuotista toimintaa toivomme kukkien/lahjojen asemasta lahjoituksen Teresa ry:n pankkitilille (IBAN FI31 1271 3000 0829 60, BIC NDEAFIHH)

• ti 1.10.2013 messu klo 18.00 ja vierailu Karmeliittaluostarissa Myllyjärvellä
• ti 15.10.2013 työilta, askartelua ja joulumyyjäisten esivalmistelua
• ti 5.11.2013 Teresa-vainajien muistaminen messussa. Esitelmäilta, lääkäri Heimo Langinvainio alustaa aiheenaan "Avaimia onnellisuuteen". Keskustelua.
• la 30.11.2013 joulumyyjäisten valmistelu klo 10.00 – 14.00 srk-salissa
• su 1.12.2013 joulumyyjäiset klo 11.15 – 14.00 srk-salissa
• ti 10.12.2013 joulujuhlat

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Sääntökunnat

Oppaana seimen lapsi -

Jeesuksen pikkusisaret maailmalla

Jeesuksen pikkusisaret elävät karismaansa todeksi maailmalla köyhien ihmisten parissa opastajanaan seimen Jeesus-lapsi. Hänen pienuutensa ja vaatimattomuutensa ovat kutsu osallistua vähäosaisten elämään ja auttaa kaikilla niillä tavoilla, jotka ovat pikkusisarille mahdollisia.

Pikkusisaret ystävien kanssa Awkassa Nigeriassa.

Awkassa Nigeriassa pikkusisarten luo tuli köyhä nuori ystävä Angela, joka näytti siltä kuin odottaisi kolmosia. Angela kertoi, että suuren vatsan syynä oli sairaus. Pikkusisaret veivät Angelan lääkärin luo, mutta välttämättömät testit maksoivat paljon ja sisarten vähät varat loppuivat. Pikkusisar Ngozi Ogoye meni läheiseen seminaariin pyytämään papeilta apua, jotta Angela pääsisi sairaalaan. Papit auttoivat ja naisen sairaus, munasarjakysta, saatiin selville, mutta se vaati pikaista leikkausta, joka maksoi paljon. Sisaret kävivät seurakunnissa pyytämässä apua. Ihmiset halusivat auttaa ja Angela pääsi hoitoon.

Puolen vuoden kuluttua sairaus uusiutui ja pelättiin, että kysymyksessä on syöpä. Uutta leikkausta varten piti saada verta ja harvinainen B-negatiivinen veriryhmä tuotti vaikeuksia. Sisaret kysyivät lähiseminaarista verenluovuttajia, joita löytyikin riittävästi. Angela joutui odottamaan sairaalan käytävässä kahdeksan tuntia, mutta naisten kirurgisella osastolla ei vapautunut hänelle paikkaa. Hänet jouduttiin viemään toiseen sairaalaan ja leikkaus tehtiin vasta kolmen päivän kuluttua. Sisaret olivat Angelan luona rukoillen hänen puolestaan. Angelan vatsasta poistettiin 10 kg painava kysta. Leikkauksen jälkeen tuli vielä komplikaatioita, joista Angela toipui kuin ihmeen kautta eikä kysymyksessä ollut syöpä. Jumala kuuli köyhien rukoukset. Nyt Angela on löytänyt uudelleen elämän ja kulkee iloisena ja vailla sairauden aiheuttamaa häpeää.

Filippiineillä riehui joulun alla pyörremyrsky seudulla, jossa Jeesuksen pikkusisarilla oli paljon ystäviä ja jossa heillä oli aikaisemmin yhteisö. Pikkusisar Cecilia Grace lähti katsomaan ystäviään entiselle kotiseudulleen. Lähestyessään seutua hän huomasi, että paikka, jossa oli ennen ollut talorykelmiä, oli nyt autiota maata. Mutaa, juurineen irronneita puita, rojua ja jätteitä oli kaikkialla. Pyhän Lorenzo Ruizin seurakunnan kirkkoherra isä Leo oli herännyt syvästä unesta huoneensa ollessa jo veden vallassa. Hän oli paennut niin nopeasti kuin pystyi, sillä hetkeäkään ei ollut hukattavissa. Vesi nousi kolme metriä vajaassa tunnissa. Viideltä aamulla ihmiset alkoivat kantaa kirkon portaille kuolleita, joista monet olivat lapsia. Kirkosta tuli avustuskeskus eikä tavanomaista joulun aamumessua voitu viettää. Monet papit, sääntökuntalaiset ja nuoret tulivat antamaan apuaan, tuomaan ruokaa ja lohduttamaan tuhon uhreja. Muutamat seudun iäkkäistä ihmisistä olivat jääneet koteihinsa ymmärtäessään, etteivät pystyisi pelastautumaan. He kaikki hukkuivat. Eräässä kristittyjen kylässä lapsenlapset kantoivat isoäidin katolle. Rohkeus ja tarve elää olivat vahvempia kuin Sendong -joen vesi, ymmärsi pikkusisar Cecilia Grace, kun hän kuunteli silmät kyynelissä ystäviensä kertomuksia kaikkien uhrien puolesta rukoillen.

Macao on pieni territorio Kiinan rannikolla. Se on maailman tiheimmin asuttu paikka, jossa on 18 428 henkilöä neliökilometrillä. Nykyisin Portugalin entinen siirtomaa kuuluu Kiinaan. Sen historiallinen keskusta kuuluu UNESCO:n maailmanperintökohteisiin. Katolilaiset ovat siellä pieni vähemmistö. Pelikasinot, huumeet ja AIDS ovat vahvassa asemassa. Jeesuksen pikkusisar Claudia-Elisabetta työskentelee avohuoltokeskuksessa, jossa autetaan huumeriippuvaisia. Keskuksessa on kaksi terapiayhteisöä, toinen teini-ikäisille ja toinen, joka välittää tietoa huumeista ja organisoi ennaltaehkäisevää toimintaa kouluissa ja muissa laitoksissa. Viime syksynä avattiin uusi keskus, jonka tarkoituksena on auttaa metadoniterapiassa. Pikkusisar Claudia on vastuussa uuden keskuksen siivouksesta ja ruuanvalmistuksesta kuutena päivänä viikossa klo 10 lähtien iltaan puoli seitsemään. Keskus yrittää ennaltaehkäistä AIDSia ja HIV-infektioita keräämällä yleisiltä paikoilta pois käytetyt ruiskut ja neulat, toimimalla ennaltaehkäisevässä työssä huumeiden käytön vähentämiseksi ja lisäämällä koulutusta. Se tarjoaa ruokaa, terveydenhuollon palveluita, suihkun ja puhtaita vaatteita sekä järjestää kotikäyntejä. Keskuksessa on seitsemän työntekijää. Vähitellen pikkusisar Claudia on oppinut tuntemaan työyhteisön todellisuuden ja työtoverit ovat auttaneet häntä ymmärtämään huumeiden tuhoavaa vaikutusta ihmisiin ja niiden aiheuttamaa psyykkistä riippuvuutta. Työntekijöiden on tärkeää pysytellä oikealla etäisyydellä huumeiden käyttäjistä ja rohkaista toinen toistaan, etteivät asiakkaat epätoivollaan veisi heitä mukanaan. Niin kauan kuin on elämää, on mahdollista päästä eroon huumeista ja palata normaaliin elämään.

Elina Grönlund